

**Зміни до Господарського процесуального кодекса України,
Кодекса України з процедур банкрутства, Законів України «Про судовий збір»
та «Про виконавче провадження»**

*відповідно до Закону України «Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо імплементації Директиви Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу 2019/1023 та запровадження процедур превентивної реструктуризації» від 19 вересня 2024 року № 3985-IX
(порівняльна таблиця)*

Чинна редакція	Редакція положень з урахуванням змін <i>Набирає чинності та вводиться в дію через три місяці з дня його опублікування (23.01.2025), крім положень про превентивну реструктуризацію, які вводяться в дію через шість місяців з дня набрання чинності цим Законом (23.07.2025)</i>
Господарський процесуальний кодекс України	
Стаття 3. Законодавство про господарське судочинство 1. Судочинство в господарських судах здійснюється відповідно до Конституції України, цього Кодексу, Закону України "Про міжнародне приватне право", Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.	Стаття 3. Законодавство про господарське судочинство 1. Судочинство в господарських судах здійснюється відповідно до Конституції України, цього Кодексу, Кодексу України з процедур банкрутства , Закону України "Про міжнародне приватне право", Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" , а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

<p>Стаття 12. Форми господарського судочинства</p> <p>6. Господарські суди розглядають справи про банкрутство у порядку, передбаченому цим Кодексом для позовного провадження, з урахуванням особливостей, встановлених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".</p>	<p>Стаття 12. Форми господарського судочинства</p> <p>6. Господарські суди розглядають справи про банкрутство (неплатоспроможність) у порядку, передбаченому цим Кодексом для позовного провадження, з урахуванням особливостей, встановлених Кодексом України з процедур банкрутства.</p>
<p>Стаття 20. справи, що відносяться до юрисдикції господарських судів</p> <p>1. Господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках, зокрема:</p> <p>8) справи про банкрутство та справи у спорах з майновими вимогами до боржника, стосовно якого відкрито провадження у справі про банкрутство, у тому числі справи у спорах про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника, за винятком спорів про визначення та сплату (стягнення) грошових зобов'язань (податкового боргу), визначених відповідно до Податкового кодексу України, а також спорів про визнання недійсними правочинів за позовом контролюючого органу на виконання його повноважень, визначених Податковим кодексом України;</p> <p>9) справи за заявами про затвердження планів санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство;</p>	<p>Стаття 20. справи, що відносяться до юрисдикції господарських судів</p> <p>1. Господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках, зокрема:</p> <p>8) справи про банкрутство (неплатоспроможність) та справи у спорах з майновими вимогами до боржника, стосовно якого відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), у тому числі справи у спорах про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника;</p> <p>9) справи щодо процедури превентивної реструктуризації;</p>
<p>Стаття 41. Склад учасників справи</p> <p>5. У справах про банкрутство склад учасників справи визначається Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".</p>	<p>Стаття 41. Склад учасників справи</p> <p>5. У справах про банкрутство (неплатоспроможність) склад учасників справи визначається Кодексом України з процедур банкрутства.</p>
<p>Стаття 137. Заходи забезпечення позову</p> <p>7. Не допускається забезпечення позову шляхом:</p> <p>1) накладення арешту на майно (активи), у тому числі грошові кошти, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, або банку, що ліквідується відповідно до Закону України</p>	<p>Стаття 137. Заходи забезпечення позову</p> <p>7. Не допускається забезпечення позову шляхом:</p> <p>1) накладення арешту на майно (активи), у тому числі грошові кошти, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, або банку, що ліквідується відповідно до Закону України</p>

<p>"Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", яке належить або підлягає передачі чи сплаті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", і знаходиться у нього чи інших осіб;</p> <p>2) встановлення заборони або обов'язку Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", їх посадовим особам, іншим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна (активів) банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, вчиняти певні дії або встановлення обов'язку для таких осіб утримуватися від вчинення певних дій;</p> <p>3) зупинення дії рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України, індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що впливають з таких рішень/актів;</p> <p>4) накладення арешту на майно, запаси матеріальних цінностей державних резервів, передбачені Законом України "Про державні резерви", а також вжиття інших заходів забезпечення позову, що перешкоджають використанню матеріальних цінностей державних резервів за призначенням, встановленим законом.</p>	<p>"Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", яке належить або підлягає передачі чи сплаті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", і знаходиться у нього чи інших осіб;</p> <p>2) встановлення заборони або обов'язку Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", їх посадовим особам, іншим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна (активів) банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, вчиняти певні дії або встановлення обов'язку для таких осіб утримуватися від вчинення певних дій;</p> <p>3) зупинення дії рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України, індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що впливають з таких рішень/актів;</p> <p>3¹) накладення арешту на майно боржника після відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника, крім випадків та в порядку, передбачених Кодексом України з процедур банкрутства;</p> <p>4) накладення арешту на майно, запаси матеріальних цінностей державних резервів, передбачені Законом України "Про державні резерви", а також вжиття інших заходів забезпечення позову, що перешкоджають використанню матеріальних цінностей державних резервів за призначенням, встановленим законом.</p>
<p>Стаття 186. Підстави проведення врегулювання спору за участю судді</p> <p>2. Проведення врегулювання спору за участю судді не допускається у справах (справах):</p> <p>1) про відновлення платоспроможності боржника чи визнання його банкрутом;</p> <p>2) за заявами про затвердження планів санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство;</p> <p>3) у випадку вступу у справу третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору.</p>	<p>Стаття 186. Підстави проведення врегулювання спору за участю судді</p> <p>2. Проведення врегулювання спору за участю судді не допускається у справах (справах):</p> <p>1) про відновлення платоспроможності боржника чи визнання його банкрутом;</p> <p>2) у процедурі превентивної реструктуризації;</p> <p>3) у випадку вступу у справу третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору.</p>

<p>Стаття 232. Види судових рішень</p> <p>5. У випадках, передбачених цим Кодексом або Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", судовий розгляд закінчується постановленням ухвали, прийняттям постанови чи видачею судового наказу.</p>	<p>Стаття 232. Види судових рішень</p> <p>5. У випадках, передбачених цим Кодексом або Кодексом України з процедур банкрутства, судовий розгляд закінчується постановленням ухвали, прийняттям постанови чи видачею судового наказу.</p>
<p>Стаття 235. Набрання ухвалою законної сили</p> <p>1. Ухвала набирає законної сили негайно після її оголошення, якщо інше не передбачено цим Кодексом чи Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".</p>	<p>Стаття 235. Набрання ухвалою законної сили</p> <p>1. Ухвала набирає законної сили негайно після її оголошення, якщо інше не передбачено цим Кодексом чи Кодексом України з процедур банкрутства.</p>
<p>Стаття 247. Справи, що розглядаються в порядку спрощеного позовного провадження</p> <p>4. У порядку спрощеного позовного провадження не можуть бути розглянуті справи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) про банкрутство; 2) за заявами про затвердження планів санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство; 3) у спорах, які виникають з корпоративних відносин, та спорах з правочинів щодо корпоративних прав (акцій); 4) у спорах щодо захисту прав інтелектуальної власності, крім справ про стягнення грошової суми, розмір якої не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 5) у спорах, що виникають з відносин, пов'язаних із захистом економічної конкуренції, обмеженням монополізму в господарській діяльності, захистом від недобросовісної конкуренції, крім випадків, передбачених статтею 252-1 цього Кодексу; 6) у спорах між юридичною особою та її посадовою особою (у тому числі посадовою особою, повноваження якої припинені) про відшкодування збитків, заподіяних такою посадовою особою юридичній особі її діями (бездіяльністю); 7) у спорах щодо приватизації державного чи комунального майна; 8) в яких ціна позову перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 9) інші вимоги, об'єднані з вимогами у спорах, вказаних у пунктах 3-8 цієї частини. 	<p>Стаття 247. Справи, що розглядаються в порядку спрощеного позовного провадження</p> <p>4. У порядку спрощеного позовного провадження не можуть бути розглянуті справи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) про банкрутство (неплатоспроможність); 2) щодо процедури превентивної реструктуризації; 3) у спорах, які виникають з корпоративних відносин, та спорах з правочинів щодо корпоративних прав (акцій); 4) у спорах щодо захисту прав інтелектуальної власності, крім справ про стягнення грошової суми, розмір якої не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 5) у спорах, що виникають з відносин, пов'язаних із захистом економічної конкуренції, обмеженням монополізму в господарській діяльності, захистом від недобросовісної конкуренції, крім випадків, передбачених статтею 252-1 цього Кодексу; 6) у спорах між юридичною особою та її посадовою особою (у тому числі посадовою особою, повноваження якої припинені) про відшкодування збитків, заподіяних такою посадовою особою юридичній особі її діями (бездіяльністю); 7) у спорах щодо приватизації державного чи комунального майна; 8) в яких ціна позову перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 9) інші вимоги, об'єднані з вимогами у спорах, вказаних у пунктах 3-8 цієї частини.

<p>Стаття 255. Апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції</p> <p>1. Окремо від рішення суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції:</p> <p>17) у справах про банкрутство (неплатоспроможність) у випадках, передбачених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом";</p> <p>2. Апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції можуть подавати учасники справи відповідно до цього Кодексу та Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".</p>	<p>Стаття 255. Апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції</p> <p>1. Окремо від рішення суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції:</p> <p>17) у справах про банкрутство (неплатоспроможність) у випадках, передбачених Кодексом України з процедур банкрутства;</p> <p>2. Апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції можуть подавати учасники справи відповідно до цього Кодексу та Кодексу України з процедур банкрутства.</p>
<p>Стаття 271. Порядок розгляду апеляційної скарги на ухвалу суду першої інстанції</p> <p>3. У випадках скасування судом апеляційної інстанції ухвал про відмову у відкритті провадження у справі або заяви про відкриття справи про банкрутство, про повернення позовної заяви або заяви про відкриття справи про банкрутство, зупинення провадження у справі, закриття провадження у справі, про залишення позову без розгляду або залишення заяви у провадженні справи про банкрутство без розгляду справа (заява) передається на розгляд суду першої інстанції.</p>	<p>Стаття 271. Порядок розгляду апеляційної скарги на ухвалу суду першої інстанції</p> <p>3. У випадках скасування судом апеляційної інстанції ухвал про відмову у відкритті провадження у справі або заяви про відкриття справи про банкрутство, про повернення позовної заяви або заяви про відкриття справи про банкрутство (неплатоспроможність), зупинення провадження у справі, закриття провадження у справі, про залишення позову без розгляду або залишення заяви у провадженні справи про банкрутство без розгляду справа (заява) передається на розгляд суду першої інстанції.</p>
<p>Стаття 273. Строк розгляду апеляційної скарги</p> <p>3. Апеляційна скарга на ухвалу, постанову суду першої інстанції у справах про банкрутство (неплатоспроможність) у випадках, передбачених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", розглядається протягом шістдесяти днів з дня постановлення ухвали про відкриття апеляційного провадження у справі.</p>	<p>Стаття 273. Строк розгляду апеляційної скарги</p> <p>3. Апеляційна скарга на ухвалу, постанову суду першої інстанції у справах про банкрутство (неплатоспроможність) у випадках, передбачених Кодексом України з процедур банкрутства, розглядається протягом шістдесяти днів з дня постановлення ухвали про відкриття апеляційного провадження у справі.</p>
<p>Стаття 287. Право касаційного оскарження</p> <p>1. Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, інтереси та (або) обов'язки, мають право подати касаційну скаргу на:</p> <p>4) ухвали і постанови суду першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку та постанови суду апеляційної інстанції у справах про банкрутство (неплатоспроможність) у випадках, передбачених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".</p>	<p>Стаття 287. Право касаційного оскарження</p> <p>1. Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, інтереси та (або) обов'язки, мають право подати касаційну скаргу на:</p> <p>4) ухвали і постанови суду першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку та постанови суду апеляційної інстанції у справах про банкрутство (неплатоспроможність) у випадках, передбачених Кодексом України з процедур банкрутства.</p>

Стаття 320. Підстави перегляду судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами

1. Рішення, постанови та ухвали господарського суду, Вищого суду з питань інтелектуальної власності, якими закінчено розгляд справи, а також ухвали у справах про банкрутство (неплатоспроможність), які підлягають оскарженню у випадках, передбачених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", що набрали законної сили, можуть бути переглянуті за нововиявленими або виключними обставинами.

Стаття 320. Підстави перегляду судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами

1. Рішення, постанови та ухвали господарського суду, Вищого суду з питань інтелектуальної власності, якими закінчено розгляд справи, а також ухвали у справах про банкрутство (неплатоспроможність), які підлягають оскарженню у випадках, **Кодексом України з процедур банкрутства**, що набрали законної сили, можуть бути переглянуті за нововиявленими або виключними обставинами.

Кодекс України з процедур банкрутства

Стаття 1. Визначення термінів

заінтересовані особи стосовно боржника - юридична особа, створена за участю боржника, юридична особа, що здійснює контроль над боржником, юридична або фізична особа, контроль над якою здійснює боржник, юридична особа, з якою боржник перебуває під контролем третьої особи, власники (учасники, акціонери) боржника, керівник боржника, особи, які входять до складу органів управління боржника, головний бухгалтер (бухгалтер) боржника, у тому числі звільнені з роботи за три роки до відкриття провадження у справі про банкрутство, а також особи, які перебувають у родинних стосунках із зазначеними особами та фізичною особою - боржником, а саме: подружжя та їхні діти, батьки, брати, сестри, онуки, а також інші особи, щодо яких наявні обґрунтовані підстави вважати їх заінтересованими; для цілей цього Кодексу заінтересованими особами стосовно арбітражного керуючого чи кредиторів визнаються особи в такому самому переліку, як і заінтересовані особи стосовно боржника;

представник працівників боржника - особа, уповноважена загальними зборами (конференцією), на яких присутні не менш як дві третини штатної чисельності

Стаття 1. Визначення термінів

Абзаци шостий і вісімнадцятий викладено в такій редакції:

заінтересовані особи стосовно боржника - юридична особа, створена за участю боржника, юридична особа, що здійснює або протягом останніх трьох років здійснювала контроль над боржником, юридична або фізична особа, контроль над якою здійснює або протягом останніх трьох років здійснював боржник, юридична особа, з якою боржник перебуває або протягом останніх трьох років перебував під контролем третьої особи, власники (учасники, акціонери) боржника, керівник боржника, особи, які входять до складу органів управління боржника, головний бухгалтер (бухгалтер) боржника, у тому числі звільнені з роботи за три роки до відкриття провадження у справі про банкрутство; особи, з якими чи на користь яких боржник вчиняв правочини з відчуження майна боржника, які не відповідають критеріям розумності (економічної доцільності, наявності ділової мети) та добросовісності; сторона фродакторного правочину, вчиненого боржником, або правочину, який згідно із статтею 42 цього Кодексу визнано недійсним; а також особи, які перебувають у родинних стосунках із зазначеними особами та фізичною особою - боржником, а саме: подружжя та їхні діти, батьки, брати, сестри, онуки, а також інші особи, стосовно яких наявні обґрунтовані підстави вважати їх заінтересованими. Для цілей цього Кодексу заінтересованими особами стосовно арбітражного керуючого чи кредиторів визнаються особи в такому самому значенні, як і заінтересовані особи стосовно боржника. Кредитор є заінтересованим стосовно боржника також у разі, якщо він протягом шести місяців до дати відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) або процедури превентивної реструктуризації прямо чи опосередковано набув право вимоги до боржника від кредитора, заінтересованого стосовно боржника;

представник працівників боржника - особа, уповноважена загальними зборами (конференцією), на яких присутні не менш як половина штатної

працівників боржника, або відповідним рішенням первинної профспілкової організації боржника (а за наявності кількох первинних організацій - їх спільним рішенням) представляти інтереси працівників боржника під час провадження у справі про банкрутство з правом дорадчого голосу;

чисельності працівників боржника, або відповідним рішенням первинної профспілкової організації боржника (за наявності кількох первинних організацій - їхнім спільним рішенням) представляти інтереси працівників боржника під час провадження у справі про банкрутство з правом дорадчого голосу або у процедурі превентивної реструктуризації;

Доповнено з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

"адміністратор превентивної реструктуризації - арбітражний керуючий, призначений господарським судом для здійснення процедури превентивної реструктуризації";

"загроза неплатоспроможності - фінансово-господарський стан боржника, що характеризується наявністю обставин, які підтверджують, що боржник протягом наступних 12 місяців не зможе виконати свої грошові зобов'язання у строк, передбачений для їх виконання, чи здійснювати платежі за звичайними господарськими операціями";

"залучені кредитори - кредитори у процедурі превентивної реструктуризації, у тому числі забезпечені заставою майна боржника, вимоги, права та інтереси яких безпосередньо змінюються планом превентивної реструктуризації";

"найкращі інтереси кредиторів - критерій у процедурі превентивної реструктуризації, який означає, що жодний залучений кредитор не опиниться в гіршому становищі щодо розміру та/або строку задоволення своїх вимог згідно з планом превентивної реструктуризації, ніж у разі задоволення його вимог у ліквідаційній процедурі в межах справи про банкрутство або у разі найкращого альтернативного сценарію, якщо план превентивної реструктуризації буде відхилено судом";

"нове фінансування - позика, кредит чи інша фінансова допомога, що надається боржнику існуючим чи новим кредитором у процедурі превентивної реструктуризації, яка передбачена затвердженням судом планом превентивної реструктуризації та призначена для реалізації цього плану";

"превентивна реструктуризація - система організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних, правових заходів, спрямованих на недопущення або запобігання неплатоспроможності боржника, що можуть включати зміну складу, умов або структури активів та зобов'язань боржника, а також будь-які необхідні операційні зміни чи комбінацію цих елементів, які здійснюються згідно з планом превентивної реструктуризації";

"проміжне фінансування - фінансова допомога боржнику (позика, кредит),

	<p>гарантія виконання боржником зобов'язань тощо, яка забезпечує функціонування боржника до затвердження господарським судом плану превентивної реструктуризації та необхідна для продовження діяльності боржника (ведення звичайної господарської діяльності) або для збереження чи збільшення вартості активів боржника";</p> <p>"санация – система заходів, передбачених цим Кодексом, що здійснюються під час провадження у справі про банкрутство з метою відновлення платоспроможності боржника, спрямованих на оздоровлення фінансово-господарського стану боржника, а також задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів";</p> <p>"уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника – особа, уповноважена вищим органом управління боржника представляти інтереси засновників під час провадження у справі про банкрутство з правом дорадчого голосу або у процедурі превентивної реструктуризації";</p> <p><i>Доповнено частиною шостою такого змісту:</i></p> <p>Терміни "суб'єкти мікропідприємництва" та "суб'єкти малого підприємництва" вживаються в цьому Кодексі у значеннях, наведених у Господарському кодексі України.</p>
<p>Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство</p> <p>1. Провадження у справах про банкрутство регулюється цим Кодексом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законами України. Застосування положень Господарського процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.</p> <p>2. Законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом не поширюється на банки, які виводяться з ринку або ліквідуються відповідно до законів України "Про банки і банківську діяльність" та "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</p> <p>Провадження у справі про визнання емітента іпотечних облігацій неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється у порядку, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням норм Закону України "Про іпотечні облігації".</p> <p>Провадження у справі про визнання інституту спільного інвестування неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється у порядку, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням норм Закону України "Про інститути спільного інвестування".</p> <p>Провадження у справі про визнання суб'єкта підприємницької діяльності, який є стороною договору щодо фінансових інструментів та/або стороною одного або декількох деривативних контрактів, неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених законодавством.</p>	<p>Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство</p> <p>1. Провадження у справах про банкрутство регулюється цим Кодексом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законами України. Застосування положень Господарського процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.</p> <p>2. Законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом не поширюється на банки, які виводяться з ринку або ліквідуються відповідно до законів України "Про банки і банківську діяльність" та "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</p> <p>Провадження у справі про визнання емітента іпотечних облігацій неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється у порядку, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням норм Закону України "Про іпотечні облігації".</p> <p>Провадження у справі про визнання інституту спільного інвестування неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється у порядку, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням норм Закону України "Про інститути спільного інвестування".</p> <p>Провадження у справі про визнання суб'єкта підприємницької діяльності, який є стороною договору щодо фінансових інструментів та/або стороною одного або декількох деривативних контрактів, неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених законодавством.</p>

<p>У разі якщо за випуском облігацій призначено адміністратора за випуском облігацій, провадження у справах про банкрутство боржників, які є емітентами відповідних облігацій, а також боржників, які надають забезпечення за облігаціями (далі - боржник, який має зобов'язання за облігаціями), регулюється цим Кодексом з урахуванням особливостей, встановлених Законом України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".</p> <p>3. Провадження у справах про банкрутство окремих категорій боржників регулюється з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.</p> <p>4. Провадження у справах про банкрутство боржників - казенних підприємств, державних некомерційних підприємств та бюджетних установ, а також санація таких боржників до відкриття провадження у справі про банкрутство не допускаються.</p> <p>5. Провадження у справах про банкрутство боржників, які здійснюють діяльність, пов'язану з державною таємницею, здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених законодавством про державну таємницю.</p> <p>6. Провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) за участю кредиторів-нерезидентів регулюється цим Кодексом, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p> <p>7. Порядок виконання в Україні судових рішень судів іноземних держав у справах про банкрутство визначається міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. У разі відсутності міжнародних договорів України рішення судів іноземних держав у справах про банкрутство визнаються на території України за принципом взаємності, якщо інше не передбачено законом.</p>	<p>У разі якщо за випуском облігацій призначено адміністратора за випуском облігацій, провадження у справах про банкрутство боржників, які є емітентами відповідних облігацій, а також боржників, які надають забезпечення за облігаціями (далі - боржник, який має зобов'язання за облігаціями), регулюється цим Кодексом з урахуванням особливостей, встановлених Законом України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".</p> <p>3. Провадження у справах про банкрутство окремих категорій боржників регулюється з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.</p> <p>4. Провадження у справах про банкрутство боржників - казенних підприємств, державних некомерційних підприємств та бюджетних установ, а також санація таких боржників до відкриття провадження у справі про банкрутство не допускаються.</p> <p>5. Провадження у справах про банкрутство боржників, які здійснюють діяльність, пов'язану з державною таємницею, здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених законодавством про державну таємницю.</p> <p>6. Провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) за участю кредиторів-нерезидентів регулюється цим Кодексом, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p> <p>7. Порядок виконання в Україні судових рішень судів іноземних держав у справах про банкрутство визначається міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. У разі відсутності міжнародних договорів України рішення судів іноземних держав у справах про банкрутство визнаються на території України за принципом взаємності, якщо інше не передбачено законом.</p> <p>8. Зміни до цього Кодексу можуть вноситися виключно законами про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства.</p>
<p>Стаття 3. Державний орган з питань банкрутства</p> <p>1. Державний орган з питань банкрутства:</p> <p>сприяє створенню організаційних, економічних, інших умов, необхідних для реалізації процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, у тому числі процедур банкрутства державних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;</p> <p>організовує систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації арбітражних керуючих;</p>	<p>Стаття 3. Державний орган з питань банкрутства</p> <p>1. Державний орган з питань банкрутства:</p> <p>сприяє створенню організаційних, економічних, інших умов, необхідних для реалізації процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, у тому числі процедур банкрутства державних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;</p> <p>організовує систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації арбітражних керуючих;</p>

встановлює вимоги для отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого;

формує та веде Єдиний реєстр арбітражних керуючих України, Єдиний реєстр боржників, відносно яких відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що є складовими частинами автоматизованої системи "Банкрутство та неплатоспроможність", і встановлює порядок подання відомостей (інформації), необхідних для ведення зазначених реєстрів;

встановлює порядок здійснення контролю за діяльністю арбітражних керуючих, перевірки організації їх роботи, дотримання ними вимог законодавства з питань банкрутства;

встановлює порядок проведення аналізу фінансово-господарського стану суб'єктів господарювання щодо наявності ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства і організовує проведення такого аналізу при відкритті провадження у справах про банкрутство державних підприємств і господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

визначає та затверджує примірну форму плану санації, реструктуризації;

складає на запити суду, прокуратури або іншого уповноваженого органу висновки про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;

розробляє та затверджує типові документи щодо проведення процедур банкрутства, методичні рекомендації;

визначає вимоги до форми та порядку ведення реєстру вимог кредиторів; здійснює інші передбачені законом повноваження.

встановлює вимоги для отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого;

формує та веде Єдиний реєстр арбітражних керуючих України, Єдиний реєстр боржників, відносно яких відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що є складовими частинами автоматизованої системи "Банкрутство та неплатоспроможність", і встановлює порядок подання відомостей (інформації), необхідних для ведення зазначених реєстрів;

встановлює порядок здійснення контролю за діяльністю арбітражних керуючих, перевірки організації їх роботи, дотримання ними вимог законодавства з питань банкрутства;

встановлює порядок проведення аналізу фінансово-господарського стану суб'єктів господарювання щодо наявності ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства і організовує проведення такого аналізу при відкритті провадження у справах про банкрутство державних підприємств і господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

визначає та затверджує примірну форму плану санації, реструктуризації;

складає на запити суду, прокуратури або іншого уповноваженого органу висновки про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;

розробляє та затверджує типові документи щодо проведення процедур банкрутства, методичні рекомендації;

визначає вимоги до форми та порядку ведення реєстру вимог кредиторів;

здійснює інші передбачені законом повноваження.

2. Державний орган з питань банкрутства у сфері запобігання неплатоспроможності:

забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері запобігання неплатоспроможності боржників, у тому числі осіб, щодо яких застосовуються процедури превентивної реструктуризації;

забезпечує розміщення на веб-сайті державного органу з питань банкрутства інформації про інструменти раннього виявлення неплатоспроможності та процедуру превентивної реструктуризації;

	<p>визначає та затверджує типову форму плану превентивної реструктуризації для суб'єктів мікропідприємництва та суб'єктів малого підприємництва;</p> <p>визначає порядок та строки подання боржником, щодо якого здійснюється процедура превентивної реструктуризації, або адміністратором превентивної реструктуризації (у разі його призначення судом) інформації, необхідної для розміщення на веб-сайті державного органу з питань банкрутства;</p> <p>розробляє та затверджує типові документи щодо проведення процедури превентивної реструктуризації, методичні рекомендації;</p> <p>затверджує типову форму договору з адміністратором превентивної реструктуризації;</p> <p>здійснює інші повноваження, передбачені законом.</p> <p>3. На веб-сайті державного органу з питань банкрутства розміщується така інформація щодо запобігання неплатоспроможності:</p> <p>про доступні інструменти системи раннього попередження неплатоспроможності;</p> <p>про процедури та заходи, що стосуються превентивної реструктуризації;</p> <p>інформаційні матеріали, методичні рекомендації та контрольний перелік умов для підготовки планів превентивної реструктуризації, адаптовані до потреб і специфіки мікропідприємництва та малого підприємництва, які оприлюднюються українською мовою та англійською мовою чи іншою офіційною мовою Європейського Союзу.</p> <p>4. Державний орган з питань банкрутства забезпечує на щорічній основі збирання, узагальнення та розміщення на своєму веб-сайті статистичної інформації про процедури превентивної реструктуризації, банкрутства та неплатоспроможності фізичної особи. Порядок збирання інформації визначається державним органом з питань банкрутства.</p>
<p>Стаття 4. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника - юридичної особи та позасудові процедури</p> <p>1. Засновники (учасники, акціонери) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, центральні органи виконавчої влади, органи Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень зобов'язані своєчасно вживати заходів для запобігання банкрутству боржника.</p> <p>2. У разі виникнення ознак банкрутства керівник боржника зобов'язаний</p>	<p>Стаття 4. Заходи щодо запобігання неплатоспроможності боржника</p> <p>1. Виконавчий орган боржника, а щодо державних та комунальних підприємств також орган, уповноважений управляти майном боржника, у межах своїх повноважень зобов'язані своєчасно виявляти та вживати заходів щодо запобігання та реагування у разі настання неплатоспроможності боржника.</p> <p>2. У разі якщо аудитором, бухгалтером, які надають послуги боржнику, або</p>

надіслати засновникам (учасникам, акціонерам) боржника, власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника відомості щодо наявності ознак банкрутства.

3. Засновники (учасники, акціонери) боржника, власники майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, кредитори боржника, інші особи в межах заходів щодо запобігання банкрутству боржника можуть надати боржнику фінансову допомогу в розмірі, достатньому для погашення грошових зобов'язань боржника перед кредиторами, у тому числі зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування і відновлення платоспроможності боржника (санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство).

4. У разі отримання боржником фінансової допомоги він бере на себе відповідні зобов'язання перед особами, які надали таку допомогу, в порядку, встановленому законом.

5. Санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство - це система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати засновник (учасник, акціонер) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, інші особи з метою запобігання банкрутству боржника шляхом вжиття організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних, правових заходів відповідно до законодавства до відкриття провадження у справі про банкрутство.

6. Санація державних підприємств до відкриття провадження у справі про банкрутство здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, державних підприємств та інших джерел фінансування. Обсяг коштів для проведення санації державних підприємств за рахунок коштів державного бюджету щороку встановлюється законом про Державний бюджет України.

Умови та порядок проведення санації державних підприємств до відкриття провадження у справі про банкрутство за рахунок інших джерел фінансування погоджуються із суб'єктом управління об'єктами державної власності у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Санація державних підприємств до відкриття провадження у справі про банкрутство здійснюється згідно з цим Кодексом.

7. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника-страховика вживаються у порядку, визначеному Законом України "Про страхування".

8. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника - кредитної спілки вживаються у порядку, визначеному Законом України "Про кредитні спілки".

бухгалтером боржника за результатами складання податкової звітності виявлено ознаки неплатоспроможності або її загрози, такі особи протягом 10 днів повідомляють про це боржника.

3. У разі виникнення ознак неплатоспроможності чи її загрози, а також у разі отримання боржником повідомлення від осіб, зазначених у частині другій цієї статті, керівник боржника зобов'язаний не пізніше 30 днів з дня отримання відповідної інформації надіслати засновникам (учасникам, акціонерам) боржника, власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника, а також іншим органам управління, до компетенції яких належить вирішення цих питань, відомості щодо наявності ознак неплатоспроможності чи її загрози.

4. Виконавчий орган боржника, а у випадках, передбачених законом, - засновники (учасники, акціонери) боржника, власники майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, зобов'язані вживати заходів щодо запобігання неплатоспроможності боржника, у тому числі здійснення позасудового врегулювання боргу, ініціювання процедури превентивної реструктуризації боржника, ініціювання процедури реструктуризації відповідно до Закону України "Про фінансову реструктуризацію" або у випадках, передбачених цим Кодексом, прийняти рішення про звернення до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство. У разі невиконання або неналежного виконання зазначених заходів особи, зазначені у цій частині, несуть відповідальність у випадках, передбачених законом.

5. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника-страховика вживаються у порядку, визначеному Законом України "Про страхування".

6. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника - кредитної спілки вживаються у порядку, визначеному Законом України "Про кредитні спілки".

Стаття 7. Порядок розгляду спорів, стороною в яких є боржник

2. Господарський суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство (неплатоспроможність), в межах цієї справи вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про відшкодування шкоди та/або збитків, завданих боржнику; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника.

Склад учасників розгляду спору визначається відповідно до Господарського процесуального кодексу України.

Господарський суд розглядає спори, стороною в яких є боржник, за правилами, визначеними Господарським процесуальним кодексом України. За результатами розгляду спору суд ухвалює рішення.

Заяви (позовні заяви) учасників провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) або інших осіб у спорах, стороною в яких є боржник, розглядаються в межах справи про банкрутство (неплатоспроможність) за правилами спрощеного позовного провадження.

Позивач має право в позовній заяві заявити мотивоване клопотання про розгляд справи за правилами загального позовного провадження. Якщо суд за результатами розгляду клопотання позивача дійде висновку про розгляд справи в порядку загального позовного провадження, він зазначає про це в ухвалі про відкриття провадження у справі.

У разі якщо відповідачем у такому спорі є суб'єкт владних повноважень, суд керується принципом офіційного з'ясування всіх обставин у справі та вживає визначених законом заходів, необхідних для з'ясування всіх обставин у справі, у тому числі щодо виявлення та витребування доказів, з власної ініціативи.

Стаття 9. Оскарження судових рішень у процедурі банкрутства (неплатоспроможності)

3. У касаційному порядку не підлягають оскарженню постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень, крім: ухвали про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), ухвали попереднього засідання, ухвал за результатами розгляду грошових вимог кредиторів, поданих після закінчення строку, встановленого для їх подання, ухвали про закриття провадження у справі про

Стаття 7. Порядок розгляду спорів, стороною в яких є боржник

2. Господарський суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство (неплатоспроможність), у межах цієї справи вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про відшкодування шкоди та/або збитків, завданих боржнику; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника, у тому числі спори про визначення та сплату (стягнення) грошових зобов'язань (податкового боргу), визначених відповідно до Податкового кодексу України.

Склад учасників розгляду спору визначається відповідно до Господарського процесуального кодексу України.

Господарський суд розглядає спори, стороною в яких є боржник, за правилами, визначеними Господарським процесуальним кодексом України. За результатами розгляду спору суд ухвалює рішення.

Заяви (позовні заяви) учасників провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) або інших осіб у спорах, стороною в яких є боржник, розглядаються в межах справи про банкрутство (неплатоспроможність) за правилами спрощеного позовного провадження.

Позивач має право в позовній заяві заявити мотивоване клопотання про розгляд справи за правилами загального позовного провадження. Якщо суд за результатами розгляду клопотання позивача дійде висновку про розгляд справи в порядку загального позовного провадження, він зазначає про це в ухвалі про відкриття провадження у справі.

У разі якщо відповідачем у такому спорі є суб'єкт владних повноважень, суд керується принципом офіційного з'ясування всіх обставин у справі та вживає визначених законом заходів, необхідних для з'ясування всіх обставин у справі, у тому числі щодо виявлення та витребування доказів, з власної ініціативи.

Стаття 9. Оскарження судових рішень у процедурі банкрутства (неплатоспроможності)

3. У касаційному порядку не підлягають оскарженню постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень, крім: ухвали про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), ухвали попереднього засідання, ухвал за результатами розгляду грошових вимог кредиторів, поданих після закінчення строку, встановленого для їх подання, ухвали про затвердження

<p>банкрутство (неплатоспроможність), а також постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури або процедури погашення боргів боржника та рішень, прийнятих за результатами розгляду заяв, поданих у межах провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).</p>	<p>плану санації у справі про банкрутство, ухвали про затвердження плану реструктуризації боргів боржника у справі про неплатоспроможність фізичної особи, ухвали про закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), а також постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури або процедури погашення боргів боржника та рішень, прийнятих за результатами розгляду заяв, поданих у межах провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність). Скарги на постанови апеляційних господарських судів, прийняті за результатами оскарження ухвал господарського суду у справах про банкрутство, які не підлягають оскарженню в касаційному порядку окремо, можуть включатися до касаційної скарги на ухвали, постанови у справах про банкрутство (неплатоспроможність), що підлягають оскарженню</p>
<p>Стаття 11. Вимоги до арбітражного керуючого</p> <p>2. Не може бути арбітражним керуючим особа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) визнана судом обмеженою у цивільній дієздатності або недієздатною; 2) яка має не зняту або не погашену в установленому законом порядку судимість; 3) яка не здатна виконувати обов'язки арбітражного керуючого за станом здоров'я; 4) якій заборонено обіймати керівні посади або яка вважається такою, що піддана адміністративному стягненню у виді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або діяльністю, що прирівнюється до такої діяльності. 	<p>Стаття 11. Вимоги до арбітражного керуючого</p> <p>2. Не може бути арбітражним керуючим особа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) визнана судом обмеженою у цивільній дієздатності або недієздатною; 2) яка має не зняту або не погашену в установленому законом порядку судимість; 3) яка не здатна виконувати обов'язки арбітражного керуючого за станом здоров'я; 4) якій заборонено обіймати керівні посади або яка вважається такою, що піддана адміністративному стягненню у виді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або діяльністю, що прирівнюється до такої діяльності; 5) до якої застосовано дисциплінарне стягнення у виді позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого, з дня застосування якого минуло менше трьох років.
<p>Стаття 12. Права та обов'язки арбітражного керуючого</p> <p>2. Арбітражний керуючий зобов'язаний:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) неухильно дотримуватися вимог законодавства; 2) здійснювати заходи щодо захисту майна боржника; 3) проводити аналіз фінансово-господарського стану, інвестиційної та іншої діяльності боржника та становища на ринках боржника та подавати результати такого аналізу до господарського суду разом з документами, що підтверджують відповідну інформацію; 4) подавати відомості, документи та інформацію щодо діяльності арбітражного керуючого у порядку, встановленому законодавством; 5) подавати відомості (інформацію) про фінансовий стан боржників, стосовно яких відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), та про хід провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) до Єдиного реєстру боржників, відносно яких відкрито провадження у справі про 	<p>Стаття 12. Права та обов'язки арбітражного керуючого</p> <p>2. Арбітражний керуючий зобов'язаний:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) неухильно дотримуватися вимог законодавства; 2) здійснювати заходи щодо захисту майна боржника; 3) проводити аналіз фінансово-господарського стану, інвестиційної та іншої діяльності боржника та становища на ринках боржника та подавати результати такого аналізу до господарського суду разом з документами, що підтверджують відповідну інформацію; 4) подавати відомості, документи та інформацію щодо діяльності арбітражного керуючого у порядку, встановленому законодавством; 4) на вимогу господарського суду та державного органу з питань банкрутства надавати відомості, документи та інформацію щодо виконання повноважень із здійснення судової процедури; 5) подавати відомості (інформацію) про фінансовий стан боржників, стосовно

банкрутство (неплатоспроможність), до закритої частини якого забезпечується доступ конкурсних і забезпечених кредиторів, інвесторів, а також поточних кредиторів (з моменту прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури або процедури погашення боргів боржника), та забезпечувати оновлення такої інформації в порядку та строки, визначені державним органом з питань банкрутства. До інформації про фінансовий стан боржника та хід провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) належить інформація про:

- значні правочини чи правочини із заінтересованістю, укладені боржником або від його імені (найменування сторін, суть зобов'язань, вартість майна, що передається за правочином, строк виконання зобов'язань);
- інвентаризацію майна боржника (дати початку та закінчення інвентаризації);
- дебіторів боржника, розмір заборгованості яких перевищує 5 відсотків сукупних вимог конкурсних кредиторів (зазначається найменування або ім'я, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) та розмір заборгованості);
- обтяження майна боржника (об'єкт обтяження, вид обтяження, орган або особа, в інтересах якої накладено обтяження, підстави накладення обтяження);
- реєстр вимог кредиторів;
- строки виконання плану санації (для керуючого санацією) або плану реструктуризації (для керуючого реструктуризацією);
- аналіз фінансово-господарської діяльності боржника;
- дату, час і місце проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів (зазначається не пізніше ніж за три робочі дні до дня проведення таких зборів);
- тексти рішень зборів та комітету кредиторів (вносяться протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення);
- текст затвердженого судом плану санації або плану реструктуризації (вноситься протягом трьох робочих днів з дня затвердження плану судом);
- декларацію про майновий стан боржника - фізичної особи;

6) створювати умови для проведення перевірки додержання арбітражним керуючим вимог законодавства;

7) здійснювати заходи щодо забезпечення охорони державної таємниці відповідно до встановлених законодавством вимог;

9) вживати заходів до недопущення будь-якої можливості виникнення реального чи потенційного конфлікту інтересів та невідкладно повідомляти суду про наявність такого конфлікту інтересів;

10) надсилати до правоохоронних органів, органів, спеціально уповноважених у сфері протидії корупції, та Служби безпеки України повідомлення про факти порушення законодавства, виявлені в діяльності працівників підприємств та організацій, що містять ознаки дії (бездіяльності), переслідуваної у кримінальному чи адміністративному порядку;

11) виконувати інші повноваження, передбачені законодавством.

яких відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), та про хід провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) до Єдиного реєстру боржників, відносно яких відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), до закритої частини якого забезпечується доступ конкурсних і забезпечених кредиторів, інвесторів, а також поточних кредиторів (з моменту прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури або процедури погашення боргів боржника), та забезпечувати оновлення такої інформації в порядку та строки, визначені державним органом з питань банкрутства. До інформації про фінансовий стан боржника та хід провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) належить інформація про:

- значні правочини чи правочини із заінтересованістю, укладені боржником або від його імені (найменування сторін, суть зобов'язань, вартість майна, що передається за правочином, строк виконання зобов'язань);
- інвентаризацію майна боржника (дати початку та закінчення інвентаризації);
- дебіторів боржника, розмір заборгованості яких перевищує 5 відсотків сукупних вимог конкурсних кредиторів (зазначається найменування або ім'я, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності) та розмір заборгованості);
- обтяження майна боржника (об'єкт обтяження, вид обтяження, орган або особа, в інтересах якої накладено обтяження, підстави накладення обтяження);
- реєстр вимог кредиторів;
- строки виконання плану санації (для керуючого санацією) або плану реструктуризації (для керуючого реструктуризацією);
- аналіз фінансово-господарської діяльності боржника;
- дату, час і місце проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів (зазначається не пізніше ніж за три робочі дні до дня проведення таких зборів);
- тексти рішень зборів та комітету кредиторів (вносяться протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення);
- текст затвердженого судом плану санації або плану реструктуризації (вноситься протягом трьох робочих днів з дня затвердження плану судом);
- декларацію про майновий стан боржника - фізичної особи;

6) створювати умови для проведення перевірки додержання арбітражним керуючим вимог законодавства;

7) здійснювати заходи щодо забезпечення охорони державної таємниці відповідно до встановлених законодавством вимог;

9) вживати заходів до недопущення будь-якої можливості виникнення реального чи потенційного конфлікту інтересів та невідкладно повідомляти суду про наявність такого конфлікту інтересів;

10) надсилати до правоохоронних органів, органів, спеціально уповноважених у сфері протидії корупції, та Служби безпеки України повідомлення про факти порушення законодавства, виявлені в діяльності працівників підприємств та організацій, що містять ознаки дії (бездіяльності), переслідуваної у кримінальному чи адміністративному порядку;

11) виконувати інші повноваження, передбачені законодавством.

<p>Стаття 20. Контроль за діяльністю арбітражних керуючих</p> <p>9. Відомості про здійснення державним органом з питань банкрутства заходів контролю за діяльністю арбітражних керуючих розміщуються в інтегрованій автоматизованій системі державного нагляду (контролю).</p>	<p>Стаття 20. Контроль за діяльністю арбітражних керуючих</p> <p>Виключено</p>
<p>Стаття 23. Дисциплінарні стягнення</p> <p>1. Дисциплінарні стягнення, що застосовуються до арбітражного керуючого:</p> <p>1) попередження;</p> <p>2) догана;</p> <p>3) тимчасове зупинення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого;</p> <p>4) позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого.</p>	<p>Стаття 23. Дисциплінарні стягнення</p> <p>1. Дисциплінарні стягнення, що застосовуються до арбітражного керуючого:</p> <p>1) попередження;</p> <p>2) виключено;</p> <p>3) тимчасове зупинення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого;</p> <p>4) позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого.</p>
<p>Стаття 26. Припинення діяльності арбітражного керуючого</p> <p>1. Підставою для припинення діяльності арбітражного керуючого є:</p> <p>1) письмова заява арбітражного керуючого;</p> <p>2) неможливість виконувати повноваження за станом здоров'я;</p> <p>3) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо арбітражного керуючого або рішенням суду про притягнення його до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, яким накладено стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або діяльністю, що прирівнюється до такої діяльності;</p> <p>4) невідповідність арбітражного керуючого вимогам, встановленим статтею 11 цього Кодексу;</p> <p>5) застосування дисциплінарного стягнення у виді позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого;</p> <p>6) подання неправдивих відомостей, необхідних для отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого;</p> <p>7) смерть арбітражного керуючого, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим.</p>	<p>Стаття 26. Припинення діяльності арбітражного керуючого</p> <p>1. Підставою для припинення діяльності арбітражного керуючого є:</p> <p>1) письмова заява арбітражного керуючого;</p> <p>2) виключено;</p> <p>3) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо арбітражного керуючого або рішенням суду про притягнення його до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, яким накладено стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або діяльністю, що прирівнюється до такої діяльності;</p> <p>4) невідповідність арбітражного керуючого вимогам, встановленим статтею 11 цього Кодексу;</p> <p>5) застосування дисциплінарного стягнення у виді позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого;</p> <p>6) подання неправдивих відомостей, необхідних для отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого;</p> <p>7) смерть арбітражного керуючого, визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим.</p>
<p>Стаття 28. Призначення та відсторонення арбітражного керуючого</p> <p>3. Розпорядником майна, керуючим реструктуризацією, керуючим санацією, ліквідатором, керуючим реалізацією не можуть бути призначені арбітражні керуючі:</p> <p>1) які є заінтересованими особами у цій справі;</p> <p>2) які здійснювали раніше управління цим боржником - юридичною особою, крім випадків, коли з дня відсторонення від управління зазначеним боржником минуло не менше трьох років;</p> <p>3) яким відмовлено в допуску до державної таємниці, якщо такий допуск є</p>	<p>Стаття 28. Призначення та відсторонення арбітражного керуючого</p> <p>3. Розпорядником майна, керуючим реструктуризацією, керуючим санацією, ліквідатором, керуючим реалізацією не можуть бути призначені арбітражні керуючі, а призначені арбітражні керуючі підлягають відстороненню:</p> <p>1) які є заінтересованими особами у цій справі;</p> <p>2) які здійснювали раніше управління цим боржником - юридичною особою, крім випадків, коли з дня відсторонення від управління зазначеним боржником минуло не менше трьох років;</p> <p>3) яким відмовлено в допуску до державної таємниці, якщо такий допуск є</p>

необхідним для виконання обов'язків, визначених цим Кодексом;
4) які мають реальний чи потенційний конфлікт інтересів;
6) які є близькими особами боржника - фізичної особи.
До призначення арбітражним керуючим особа повинна подати до господарського суду заяву, в якій зазначається, що вона не належить до осіб, зазначених у цій частині.

4. Арбітражний керуючий може бути відсторонений господарським судом від виконання повноважень розпорядника майна, керуючого реструктуризацією, керуючого санацією, ліквідатора, керуючого реалізацією за його заявою.

Відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень здійснюється господарським судом за клопотанням учасника провадження у справі або за власною ініціативою у разі:

- 1) невиконання або неналежного виконання обов'язків, покладених на арбітражного керуючого;
- 2) зловживання правами арбітражного керуючого;
- 3) подання до суду неправдивих відомостей;
- 4) відмови арбітражному керуючому в наданні допуску до державної таємниці або скасування раніше наданого допуску, якщо такий допуск є необхідним для виконання обов'язків, визначених цим Кодексом;
- 5) припинення діяльності арбітражного керуючого;
- 6) наявності реального чи потенційного конфлікту інтересів.

Якщо заяву про відсторонення арбітражного керуючого подано не учасником провадження у справі, така заява залишається судом без розгляду.

Комітет кредиторів має право в будь-який час звернутися до господарського суду з клопотанням про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень незалежно від наявності таких підстав.

За наявності підстав для відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень або за клопотанням комітету кредиторів господарський суд протягом 14 днів постановляє ухвалу про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень.

Стаття 29. Тимчасове зупинення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого

необхідним для виконання обов'язків, визначених цим Кодексом;

4) які мають реальний чи потенційний конфлікт інтересів;

6) які є близькими особами боржника - фізичної особи;

7) щодо яких відкрито провадження у справі про неплатоспроможність або з дня закриття провадження у справі про неплатоспроможність минуло менше трьох років;

8) за наявності підстав, визначених статтею 26 цього Кодексу.

До призначення арбітражним керуючим особа повинна подати до господарського суду заяву, в якій зазначається, що вона не належить до осіб, зазначених у цій частині.

4. Арбітражний керуючий може бути відсторонений господарським судом від виконання повноважень розпорядника майна, керуючого реструктуризацією, керуючого санацією, ліквідатора, керуючого реалізацією за його заявою.

Відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень здійснюється господарським судом за клопотанням учасника провадження у справі або за власною ініціативою у разі:

- 1) невиконання або неналежного виконання обов'язків, покладених на арбітражного керуючого;
- 2) зловживання правами арбітражного керуючого;
- 3) подання до суду неправдивих відомостей;
- 4) відмови арбітражному керуючому в наданні допуску до державної таємниці або скасування раніше наданого допуску, якщо такий допуск є необхідним для виконання обов'язків, визначених цим Кодексом;
- 5) припинення діяльності арбітражного керуючого;

5¹) тимчасового зупинення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого на строк понад 30 днів;

6) наявності реального чи потенційного конфлікту інтересів.

Якщо заяву про відсторонення арбітражного керуючого подано не учасником провадження у справі, така заява залишається судом без розгляду.

Комітет кредиторів має право в будь-який час звернутися до господарського суду з клопотанням про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень незалежно від наявності таких підстав.

Клопотання про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень має містити кандидатуру арбітражного керуючого для його призначення для виконання повноважень у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

За наявності підстав для відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень або за клопотанням комітету кредиторів господарський суд протягом 14 днів постановляє ухвалу про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень **та призначення іншого арбітражного керуючого.**

Стаття 29. Тимчасове зупинення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого

<p>2. У разі настання обставин, передбачених абзацом другим частини першої цієї статті, та якщо право на здійснення діяльності арбітражного керуючого зупиняється на строк більше трьох днів відповідно до абзацу третього частини першої цієї статті, арбітражний керуючий зобов'язаний не менш як за один робочий день до дня зупинення своєї діяльності письмово повідомити про це державний орган з питань банкрутства із зазначенням причин та строку тимчасового зупинення.</p>	<p>2. У разі настання обставин, передбачених абзацом другим частини першої цієї статті, арбітражний керуючий зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня після настання зазначених обставин письмово повідомити про це державний орган з питань банкрутства. У разі настання обставин, передбачених абзацом третім частини першої цієї статті, та якщо право на здійснення діяльності арбітражного керуючого зупиняється на строк більше трьох днів арбітражний керуючий зобов'язаний не менш як за один робочий день до дня зупинення своєї діяльності письмово повідомити про це державний орган з питань банкрутства із зазначенням причин та строку тимчасового зупинення своєї діяльності</p>
	<p><i>Після статті 33 доповнено новою книгою такого змісту:</i></p> <p>"КНИГА ТРЕТЯ. ПРЕВЕНТИВНА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ</p> <p>Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>Стаття 33¹. Превентивна реструктуризація</p> <p>1. Процедура превентивної реструктуризації може бути ініційована боржником – юридичною особою або фізичною особою – підприємцем, крім юридичних осіб, провадження у справах про банкрутство яких не допускається згідно з цим Кодексом, а також юридичних осіб, які надають фінансові послуги.</p> <p>2. Кредитори за зобов'язаннями боржника, члени органів управління боржника (виконавчого органу, наглядової ради тощо) або представник працівників боржника у разі наявності інформації про неплатоспроможність боржника або її загрози мають право ініціювати перед боржником питання відкриття процедури превентивної реструктуризації. У такому разі боржник зобов'язаний розглянути таку пропозицію та прийняти вмотивоване рішення щодо ініціювання чи відмови від ініціювання процедури превентивної реструктуризації, про що боржник зобов'язаний повідомити ініціатора протягом 30 днів з дня отримання відповідного запиту від кредитора, члена органу управління боржника або представника працівників боржника. У повідомленні боржника обов'язково зазначається про наявність чи відсутність ознак неплатоспроможності або її загрози, а також, у разі наявності зазначених ознак, про заходи, які вживаються чи вживатимуться боржником для недопущення або запобігання неплатоспроможності.</p> <p>3. Рішення про ініціювання процедури превентивної реструктуризації боржника – юридичної особи приймається вищим органом управління, власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника.</p>

4. Не можуть бути предметом превентивної реструктуризації вимоги працівників, пов'язані з трудовими відносинами з боржником, щодо відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, сплати аліментів, сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та інших обов'язкових платежів на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, вимоги, не пов'язані з підприємницькою діяльністю фізичної особи – підприємця.

5. Предметом превентивної реструктуризації можуть бути грошові вимоги до боржника за зобов'язаннями, строк виконання яких настав, а також грошові вимоги до боржника за зобов'язаннями, строк виконання яких настане протягом процедури превентивної реструктуризації та внаслідок невиконання яких боржник може стати неплатоспроможним.

6. У разі ініціювання боржником процедури превентивної реструктуризації стосовно боржника, щодо якого наявні обставини, передбачені частиною шостою статті 34 цього Кодексу, на такого боржника покладається обов'язок підвищеного стандарту доказування щодо перспективності виконання плану превентивної реструктуризації.

7. Сторонами превентивної реструктуризації є: боржник, залучені кредитори, а щодо державних та комунальних підприємств – власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, а також працівники боржника в особі представника працівників боржника, у разі якщо планом превентивної реструктуризації встановлюються, змінюються чи припиняються їхні права та інтереси.

Розділ II. АДМІНІСТРАТОР ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ

Стаття 33². Призначення та відсторонення адміністратора превентивної реструктуризації

1. Адміністратор превентивної реструктуризації призначається господарським судом.

2. Участь адміністратора у процедурі превентивної реструктуризації є обов'язковою у разі:

1) якщо станом на дату звернення боржника до господарського суду боржник не розробив план превентивної реструктуризації, а до заяви про відкриття процедури превентивної реструктуризації додав концепцію превентивної реструктуризації;

2) застосування господарським судом заходів захисту боржника;

3) подання боржником заяви про затвердження плану превентивної реструктуризації та затвердження судом плану превентивної реструктуризації в порядку, визначеному статтею 33²³ цього Кодексу.

3. Кандидатура адміністратора превентивної реструктуризації подається:

- 1) у випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої цієї статті, – боржником разом із заявою про відкриття процедури превентивної реструктуризації;

- 2) у випадку, передбаченому пунктом 2 частини другої цієї статті, – боржником разом із заявою про вжиття заходів захисту боржника, за умови що на момент подання такої заяви суд не призначив адміністратора;

- 3) у випадку, передбаченому пунктом 3 частини другої цієї статті, а також якщо планом превентивної реструктуризації передбачено здійснення контролю виконання плану превентивної реструктуризації – зборами кредиторів до дати заключного засідання господарського суду, на якому буде розглянуто заяву про затвердження плану превентивної реструктуризації.

4. Адміністратором превентивної реструктуризації не може бути призначено арбітражного керуючого:

- 1) який протягом останніх трьох років перебував у трудових відносинах з боржником, заінтересованою особою стосовно боржника або кредитором;

- 2) який протягом останніх трьох років перебував у договірних відносинах або надавав послуги як суб'єкт незалежної професійної діяльності боржнику, заінтересованій особі стосовно боржника або кредитору;

- 3) який є заінтересованою особою стосовно боржника або кредиторів;

- 4) який перебуває в умовах потенційного або реального конфлікту інтересів стосовно боржника або кредиторів;

- 5) якому відмовлено в допуску до державної таємниці, якщо такий допуск є необхідним для виконання повноважень, визначених цим Кодексом;

- 6) стосовно якого відкрито провадження у справі про неплатоспроможність або з дня закриття провадження у справі про неплатоспроможність минуло менше трьох років;

- 7) якого було позбавлено права на здійснення діяльності арбітражного керуючого та з дня прийняття рішення про позбавлення права на здійснення діяльності минуло менше трьох років.

5. У разі якщо участь адміністратора у процедурі превентивної реструктуризації є обов'язковою, оплата послуг адміністратора превентивної реструктуризації здійснюється за рахунок боржника.

6. У разі якщо участь адміністратора у процедурі превентивної реструктуризації не є обов'язковою, господарський суд може призначити адміністратора за заявою боржника або зборів кредиторів. Оплата послуг адміністратора превентивної реструктуризації покладається на сторону, яка звернулася до суду із заявою про його призначення.

7. До заяви про призначення адміністратора превентивної реструктуризації додається копія договору з арбітражним керуючим про виконання

повноважень, який повинен містити інформацію про узгоджену з боржником або зборами кредиторів вартість послуг. Від імені зборів кредиторів договір з арбітражним керуючим підписує голова зборів кредиторів або залучений кредитор, уповноважений на це рішенням зборів кредиторів.

Збори кредиторів, приймаючи рішення про звернення до суду із заявою про призначення адміністратора превентивної реструктуризації, повинні прийняти рішення про те, чи сплачується вартість послуг адміністратора всіма чи окремими кредиторами, та про порядок здійснення оплати. Оплата може бути здійснена кредиторами у визначеній ними пропорції безпосередньо на рахунок адміністратора або шляхом зарахування коштів на депозитний рахунок господарського суду, у провадженні якого перебуває процедура превентивної реструктуризації.

8. Вартість послуг адміністратора превентивної реструктуризації визначається у розмірі:

1) трьох розмірів мінімальної заробітної плати за кожний місяць виконання адміністратором превентивної реструктуризації повноважень щодо боржника – суб'єкта мікропідприємництва або суб'єкта малого підприємництва;

2) десяти розмірів мінімальної заробітної плати за кожний місяць виконання адміністратором превентивної реструктуризації повноважень щодо боржника – суб'єкта середнього підприємництва;

3) п'ятнадцяти розмірів мінімальної заробітної плати за кожний місяць виконання адміністратором превентивної реструктуризації повноважень щодо боржника – суб'єкта великого підприємництва.

Розмір вартості послуг адміністратора превентивної реструктуризації може бути зменшений або збільшений зважаючи на прогнозовану тривалість процедури превентивної реструктуризації, прогнозовані трудозатрати адміністратора на виконання його повноважень, обсяг повноважень, що покладаються на адміністратора згідно з планом превентивної реструктуризації, складності справи, фінансового стану боржника, впливу вартості послуг адміністратора на можливість виконання плану (концепції) превентивної реструктуризації, статусу боржника як суб'єкта мікропідприємництва та суб'єкта малого підприємництва.

У разі зміни розміру вартості послуг адміністратора превентивної реструктуризації згідно з абзацом першим цієї частини сторона в заяві про призначення адміністратора зобов'язана обґрунтувати підстави для збільшення або зменшення рівня винагороди та зазначити, які обставини були враховані при визначенні розміру винагороди.

9. Господарський суд в ухвалі про призначення адміністратора превентивної реструктуризації встановлює розмір винагороди адміністратора.

Господарський суд за заявою боржника, залучених кредиторів або з власної ініціативи, виходячи з обставин, передбачених частиною восьмою цієї

статті, має право при вирішенні питання про призначення адміністратора превентивної реструктуризації зменшити розмір винагороди адміністратора, про що зазначається в ухвалі про призначення адміністратора.

10. Адміністратор превентивної реструктуризації може бути відсторонений господарським судом від виконання повноважень за його заявою.

Відсторонення адміністратора превентивної реструктуризації від виконання повноважень здійснюється господарським судом також у разі:

1) невиконання або неналежного виконання обов'язків, покладених на адміністратора превентивної реструктуризації, або подання адміністратором до суду недостовірних відомостей – за заявою боржника або зборів кредиторів;

2) припинення або зупинення діяльності арбітражного керуючого, який виконує повноваження адміністратора превентивної реструктуризації, – за заявою сторони або судом за власною ініціативою;

3) встановлення обставин, передбачених частиною четвертою цієї статті, – за заявою сторони або судом за власною ініціативою.

Господарський суд розглядає заяву про відсторонення адміністратора превентивної реструктуризації від виконання повноважень протягом 10 днів з дня її надходження до суду.

11. Неподання зборами кредиторів кандидатури для призначення адміністратора у разі, якщо призначення адміністратора згідно з цим Кодексом є обов'язковим за їхнім поданням, не є підставою для відмови у затвердженні плану превентивної реструктуризації. У такому разі подальше -провадження у процедурі превентивної реструктуризації здійснюється без участі адміністратора.

12. Повноваження адміністратора превентивної реструктуризації припиняються у разі:

1) постановлення ухвали заключного засідання господарського суду – щодо адміністратора превентивної реструктуризації, призначеного до проведення заключного засідання;

2) закриття процедури превентивної реструктуризації – щодо всіх інших випадків.

Стаття 33³. Повноваження адміністратора превентивної реструктуризації

1. Адміністратор превентивної реструктуризації на стадії до проведення заключного засідання господарського суду:

1) надає рекомендації щодо недопущення неплатоспроможності боржника;

2) надає рекомендації та бере участь у розробленні плану превентивної реструктуризації;

3) бере участь та сприяє проведенню переговорів щодо розроблення та узгодження з кредиторами плану превентивної реструктуризації;

- 4) надає висновок щодо відповідності плану превентивної реструктуризації вимогам, передбаченим цим Кодексом, перспектив його виконання та дотримання критерію найкращих інтересів кредиторів;
- 5) контролює дотримання боржником та кредиторами заходів захисту боржника, вживає заходів у разі їх порушення, у тому числі повідомляє господарський суд про втрату ними актуальності;
- 6) надає висновок щодо розміру вимог залучених кредиторів, щодо яких у боржника чи кредиторів існують заперечення;
- 7) здійснює нагляд за веденням господарської діяльності боржником, у зв'язку з чим має доступ до всієї інформації боржника про його діяльність, у тому числі до даних бухгалтерського обліку, інформації про рух коштів на рахунках боржника тощо;
- 8) у разі виявлення підстав для закриття процедури превентивної реструктуризації, зокрема надання боржником до господарського суду недостовірної інформації, безперспективності превентивної реструктуризації – негайно інформує господарський суд;
- 9) звертається до суду у разі виявлення порушення вимог цього Кодексу боржником, залученими кредиторами або іншими особами;
- 10) розглядає скарги та заяви залучених кредиторів;
- 11) подає до господарського суду, в провадженні якого перебуває процедура превентивної реструктуризації, заяви, клопотання, інші процесуальні заяви по суті справи;
- 12) надає протягом п'яти днів на запит залучених кредиторів або суду повну та достовірну інформацію про хід процедури превентивної реструктуризації;
- 13) у разі виявлення в діях посадових осіб боржника ознак кримінального правопорушення інформує про це правоохоронні органи;
- 14) надає в порядку та у строки, визначені державним органом з питань банкрутства, інформацію про хід процедури превентивної реструктуризації;
- 15) запитує документи або їхні копії від юридичних осіб, органів державної влади, органів місцевого самоврядування та від фізичних осіб за їхньою згодою.

2. Адміністратор превентивної реструктуризації, якого призначено для контролю виконання плану превентивної реструктуризації, якщо інший обсяг повноважень не передбачений планом превентивної реструктуризації:

- 1) здійснює повноваження, передбачені пунктами 7–15 частини першої цієї статті;
- 2) надає письмову згоду на вчинення правочинів щодо залучення нового фінансування.

Планом превентивної реструктуризації (крім плану, що затверджується в порядку, визначеному статтею 3323 цього Кодексу) може визначатися інший (більший чи менший) обсяг повноважень адміністратора превентивної реструктуризації.

Розділ III. ВІДКРИТТЯ ПРОЦЕДУРИ ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ

Стаття 33⁴. Заява про відкриття процедури превентивної реструктуризації

1. Заява про відкриття процедури превентивної реструктуризації подається боржником до господарського суду за місцезнаходженням боржника та повинна містити:

- 1) найменування господарського суду, до якого подається заява;
- 2) найменування боржника, його місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) фізичної особи – підприємця;
- 3) найменування органу (суб'єкта), уповноваженого управляти державним майном, щодо боржника – державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;
- 4) викладення обставин, що є підставою для звернення до суду, у тому числі щодо неплатоспроможності боржника або її загрози, а також інформацію про наявність обставин, передбачених частиною шостою статті 34 цього Кодексу;
- 5) у випадках, передбачених цим Кодексом, – інформацію про кандидатуру адміністратора превентивної реструктуризації;
- 6) підтвердження боржника про те, що протягом календарного року до моменту подання заяви про відкриття процедури превентивної реструктуризації щодо нього не здійснювалася процедура превентивної реструктуризації;
- 7) перелік документів, що додаються до заяви.

2. Від імені боржника – юридичної особи заява про відкриття процедури превентивної реструктуризації може бути подана керівником або іншою особою відповідно до установчих документів боржника, або особою, визначеною рішенням вищого органу управління, а стосовно боржника – державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, – також органом (суб'єктом), уповноваженим управляти державним майном.

3. У випадках, передбачених цим Кодексом, боржник має право у заяві про відкриття процедури превентивної реструктуризації просити суд про застосування заходів захисту боржника.

4. До заяви про відкриття процедури превентивної реструктуризації додаються:

- 1) рішення вищого органу управління боржника про ініціювання процедури

превентивної реструктуризації;
2) докази сплати судового збору, крім випадків, якщо згідно із законом судовий збір не підлягає сплаті;
3) у випадках, передбачених цим Кодексом, – договір з арбітражним керуючим про виконання повноважень адміністратора превентивної реструктуризації;
4) план превентивної реструктуризації, а у випадках, передбачених цим Кодексом, – концепція превентивної реструктуризації;
5) річна фінансова звітність боржника за останні три роки;
6) докази надсилання плану (концепції) превентивної реструктуризації залученим кредиторам.

5. Заяви, клопотання сторін, передбачені цією Книгою, надсилаються сторонами до суду в порядку, визначеному Господарським процесуальним кодексом України.

Якщо цією Книгою передбачено обов'язок сторони щодо надсилання копій документів іншим сторонам процедури превентивної реструктуризації, такі документи можуть направлятися в електронній формі в порядку, визначеному Господарським процесуальним кодексом України, з використанням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи або її окремої підсистеми (модуля), що забезпечує обмін документами, шляхом надсилання до електронного кабінету іншої сторони, а в разі відсутності в іншій сторони електронного кабінету чи відсутності відомостей про наявність в іншій сторони електронного кабінету – поштовим відправленням з описом вкладення, електронною поштою (за умови підписання документів кваліфікованим електронним підписом), вручатися під розписку сторони або в інший спосіб, який дозволяє підтвердити отримання документів та фіксує їхній зміст.

6. У разі якщо боржник є суб'єктом мікропідприємництва та суб'єктом малого підприємництва, він має право подати разом із заявою про відкриття процедури превентивної реструктуризації концепцію превентивної реструктуризації.

Концепція повинна містити щонайменше інформацію, передбачену пунктами 1, 2, 4, 6 та 7 частини першої статті 33¹⁵ цього Кодексу, а також інформацію про заходи, які пропонуються для запобігання неплатоспроможності боржника.

У такому разі план превентивної реструктуризації розробляється боржником за участю адміністратора превентивної реструктуризації. Боржник невідкладно після розроблення плану превентивної реструктуризації зобов'язаний надіслати його всім залученим кредиторам.

Стаття 33⁵. Відкриття процедури превентивної реструктуризації

1. Господарський суд розглядає заяву про відкриття процедури превентивної реструктуризації протягом п'яти днів з дня її отримання.

Якщо процедура превентивної реструктуризації не підсудна даному господарському суду, суд передає заяву про відкриття процедури превентивної реструктуризації за встановленою підсудністю у порядку, визначеному Господарським процесуальним кодексом України.

2. Господарський суд відмовляє у відкритті процедури превентивної реструктуризації, якщо:

- 1) заява про відкриття процедури превентивної реструктуризації не відповідає вимогам цього Кодексу;
- 2) щодо боржника не може бути здійснено процедуру превентивної реструктуризації;
- 3) щодо боржника постановлено ухвалу господарського суду про прийняття заяви кредитора про відкриття провадження у справі про банкрутство;
- 4) щодо боржника відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) або затверджено план превентивної реструктуризації, який перебуває на стадії виконання;
- 5) юридична особа – боржник перебуває у процесі припинення або її припинено в установленому законодавством порядку;
- 6) здійснено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця;
- 7) щодо боржника протягом календарного року до моменту подання заяви про відкриття процедури превентивної реструктуризації здійснювалася процедура превентивної реструктуризації;
- 8) боржник протягом попередніх трьох років притягався до адміністративної або кримінальної відповідальності за неправомірні дії, пов'язані з банкрутством (неплатоспроможністю).

Господарський суд постановляє ухвалу про відмову у відкритті процедури превентивної реструктуризації протягом п'яти днів з дня отримання заяви про відкриття процедури превентивної реструктуризації. Така ухвала надсилається боржнику разом із заявою та доданими до неї документами не пізніше наступного робочого дня після її постановлення. Копія ухвали надсилається державному органу з питань банкрутства.

Відмова у відкритті процедури превентивної реструктуризації не перешкоджає повторному зверненню до господарського суду із заявою про відкриття процедури превентивної реструктуризації за наявності підстав, встановлених цим Кодексом.

3. За відсутності підстав для відмови у відкритті процедури превентивної реструктуризації суд протягом п'яти днів з дня надходження відповідної заяви відкриває процедуру превентивної реструктуризації.

Про відкриття процедури превентивної реструктуризації суд постановляє ухвалу, в якій зазначається про:

- 1) відкриття процедури превентивної реструктуризації;
- 2) застосування основних заходів захисту боржника та у випадках, передбачених цим Кодексом, – додаткових заходів захисту боржника;
- 3) призначення адміністратора превентивної реструктуризації у випадках,

передбачених цим Кодексом;

4) час і місце проведення заключного судового засідання господарського суду, яке має відбутися не раніше двох та не пізніше шести місяців з дня постановлення ухвали про відкриття процедури превентивної реструктуризації.

У разі якщо боржником разом із заявою про відкриття процедури превентивної реструктуризації було подано концепцію превентивної реструктуризації, господарський суд в ухвалі про відкриття процедури превентивної реструктуризації визначає строк для підготовки та подання до суду плану превентивної реструктуризації, який не може становити більше двох місяців з дати відкриття процедури превентивної реструктуризації. Копія ухвали надсилається боржнику та державному органу з питань банкрутства.

4. Господарський суд не пізніше наступного дня після постановлення ухвали про відкриття процедури превентивної реструктуризації оприлюднює на офіційному веб-порталі судової влади України повідомлення про відкриття процедури превентивної реструктуризації. Повідомлення має містити:

1) найменування боржника, його місцезнаходження, контактні дані (номери засобів зв'язку та адреси електронної пошти), ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) фізичної особи – підприємця;

2) дату відкриття процедури превентивної реструктуризації, номер справи, найменування господарського суду, у провадженні якого перебуває процедура превентивної реструктуризації;

3) у разі призначення адміністратора превентивної реструктуризації – його прізвище, ім'я та по батькові, місцезнаходження, номер телефону та адресу електронної пошти, а також дату видачі та номер свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого;

4) дату заключного засідання суду.

Інформація про відкриття процедури превентивної реструктуризації додатково може оприлюднюватися на офіційному веб-сайті державного органу з питань банкрутства, а також у будь-який інший спосіб, не заборонений законом.

5. Заяви, клопотання та скарги, які подаються до господарського суду сторонами, адміністратором превентивної реструктуризації, а також іншими особами, права яких порушено в межах процедури превентивної реструктуризації (представниками працівників боржника, акціонерами (учасниками) боржника тощо), розглядаються судом не пізніше 10 днів з дня їх надходження до суду.

6. Процедура превентивної реструктуризації не підлягає зупиненню.

Стаття 336. Оскарження судових рішень у процедурі превентивної реструктуризації

1. Ухвали господарського суду, постановлені у процедурі превентивної реструктуризації за результатами розгляду господарським судом заяв, клопотань та скарг, можуть бути оскаржені сторонами в апеляційному порядку відповідно до Господарського процесуального кодексу України.

2. У касаційному порядку не підлягають оскарженню постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень, крім ухвали про затвердження чи про відмову у затвердженні плану превентивної реструктуризації та ухвали про закриття процедури превентивної реструктуризації.

3. Матеріали справи направляються до апеляційного або касаційного суду в порядку, визначеному статтею 9 цього Кодексу.

4. Оскарження ухвали про затвердження плану превентивної реструктуризації не зупиняє виконання такого плану. За клопотанням боржника або залученого кредитора суд своєю ухвалою може зупинити виконання плану превентивної реструктуризації або його окремих заходів, якщо це необхідно і доцільно для захисту прав та інтересів боржника або залученого кредитора.

Розділ IV. БОРЖНИК ТА ПРАВОЧИНИ БОРЖНИКА У ПРОЦЕДУРІ ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ

Стаття 337. Боржник у процедурі превентивної реструктуризації

1. Відкриття процедури превентивної реструктуризації не може бути підставою для припинення повноважень органів управління боржника.

2. Члени виконавчого органу боржника у процедурі превентивної реструктуризації зобов'язані діяти сумлінно та розумно, з урахуванням інтересів боржника та кредиторів, не вчиняти дій на шкоду кредиторам.

3. Боржнику протягом процедури превентивної реструктуризації забороняється:

- 1) вчиняти правочини, які погіршують його фінансовий стан або завдають шкоди інтересам кредиторів, крім випадків, передбачених цим Кодексом;
- 2) надання позики, безповоротної фінансової допомоги, поруки, гарантії, відчуження або обтяження майна, крім випадків, передбачених затвердженим судом планом реструктуризації;
- 3) виплачувати дивіденди засновникам (учасникам, акціонерам), премії та

бонуси членам органів управління боржника;
4) вчиняти інші правочини з порушенням порядку чи умов, визначених цією Книгою.

4. Протягом процедури превентивної реструктуризації боржник зобов'язаний:

1) неухильно дотримуватися затвердженого судом плану превентивної реструктуризації;

2) на вимогу суду, адміністратора превентивної реструктуризації або залучених кредиторів надавати повну та достовірну інформацію про хід процедури превентивної реструктуризації. Боржник зобов'язаний надати запитувану інформацію протягом п'яти днів з дня отримання вимоги;

3) повідомляти адміністратора превентивної реструктуризації та залучених кредиторів про суттєві зміни фінансового стану, зміну інформації, що іститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, інформацію про будь-які обставини, що перешкоджають розробленню, схваленню чи виконанню боржником плану превентивної реструктуризації, актуальність заходів захисту боржника, а також про настання обставин, визначених частиною шостою статті 34 цього Кодексу. Зазначене повідомлення здійснюється боржником протягом 10 днів з дати виникнення відповідних обставин;

4) у разі якщо процедура превентивної реструктуризації здійснюється без призначення адміністратора превентивної реструктуризації – надавати у випадках, у порядку та строки, визначені державним органом з питань банкрутства, інформацію про хід процедури превентивної реструктуризації.

5. Під час процедури превентивної реструктуризації положення частини шостої статті 34 цього Кодексу щодо боржника не застосовується.

Стаття 33⁸. Правочини боржника у процедурі превентивної Реструктуризації

1. Планом превентивної реструктуризації можуть встановлюватися порядок та особливості вчинення боржником значних правочинів.

2. У разі вчинення боржником правочинів з порушенням вимог цієї Книги такі правочини за позовом кредитора можуть бути визнані судом недійсними.

3. Відкриття процедури превентивної реструктуризації та вжиття заходів захисту боржника не можуть бути підставою для:

1) зміни, розірвання або невиконання договорів, укладених з боржником;

2) кредитора вимагати дострокового виконання зобов'язання;

3) застосування до боржника договірних умов на шкоду боржнику, у тому числі підвищених процентних ставок або покладання додаткових обов'язків.

4. Положення договорів, укладених боржником до відкриття процедури превентивної реструктуризації, які не відповідають вимогам, визначеним частиною третьою цієї статті, є недійсними.

Стаття 33⁹. Проміжне фінансування

1. Боржник за згодою господарського суду має право залучати проміжне фінансування від третіх осіб.

2. Для отримання згоди боржник подає до господарського суду заяву про залучення проміжного фінансування. Заява боржника повинна містити найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) фізичної особи – надавача проміжного фінансування, істотні умови договору, умови забезпечення виконання зобов'язання боржником та обґрунтування необхідності залучення проміжного фінансування.

До заяви додаються проекти відповідних договорів.

3. Суд розглядає заяву про залучення проміжного фінансування протягом 10 днів з дня її отримання.

Адміністратор превентивної реструктуризації (у разі його призначення) подає до суду висновок щодо відповідності правочину про залучення проміжного фінансування вимогам цієї статті.

Залучені кредитори мають право подати до суду свої заперечення щодо залучення проміжного фінансування.

Суд надає дозвіл на залучення проміжного фінансування, якщо:

1) залучення проміжного фінансування є обґрунтованим та необхідним для продовження діяльності боржника (ведення звичайної господарської діяльності) або для збереження чи збільшення вартості активів боржника;

2) залучення проміжного фінансування відповідає інтересам як боржника, так і кредиторів;

3) залучення проміжного фінансування не призведе до неплатоспроможності боржника;

4) умови правочину щодо залучення проміжного фінансування відповідають звичайним ринковим умовам.

Про надання згоди на залучення проміжного фінансування суд постановляє ухвалу.

4. Правочин про залучення проміжного фінансування, вчинений у порядку та на умовах, передбачених цією статтею, у разі подальшого відкриття провадження у справі про банкрутство боржника не може визнаватися

господарським судом недійсним на підставі статті 42 цього Кодексу чи як фраздаторний правочин.

5. У разі якщо в подальшому щодо боржника буде відкрито провадження у справі про банкрутство, вимоги кредитора, який надав проміжне фінансування (крім випадку, якщо правочин щодо залучення проміжного фінансування визнано господарським судом у межах процедури банкрутства боржника недійсним з інших підстав, ніж на підставі статті 42 цього Кодексу, чи як фраздаторний правочин), підлягають задоволенню в першу чергу.

Стаття 33¹⁰. Правочини боржника, які забезпечують процедуру превентивної реструктуризації

1. Боржник з метою забезпечення здійснення процедури превентивної реструктуризації має право вчиняти правочини, які є обґрунтованими та необхідними для:

- 1) підготовки та затвердження плану превентивної реструктуризації;
- 2) виконання затвердженого судом плану превентивної реструктуризації.

2. До правочинів, передбачених пунктом 1 частини першої цієї статті, належать правочини щодо:

- 1) проведення переговорів, узгодження з кредиторами та подання до суду плану превентивної реструктуризації (залучення суб'єктів оціночної діяльності, оренда приміщень, техніки тощо);
- 2) отримання професійних консультацій, пов'язаних з процедурою превентивної реструктуризації (залучення аудиторів, адвокатів, інших фахівців чи експертів тощо);
- 3) здійснення звичайної господарської діяльності боржника.

3. На правочини, передбачені цією статтею, за умови подальшого затвердження господарським судом плану превентивної реструктуризації, розповсюджуються гарантії, передбачені частиною п'ятою статті 33⁹ цього Кодексу.

Стаття 33¹¹. Заходи захисту боржника

1. Заходи захисту боржника застосовуються з метою сприяння проведенню переговорів між боржником та кредиторами щодо розроблення та схвалення плану превентивної реструктуризації, забезпечення можливості його подальшого виконання.

2. Заходи захисту боржника поділяються на основні – такі, що застосовуються з моменту відкриття процедури превентивної реструктуризації, та додаткові – такі, що застосовуються судом за вмотивованою заявою боржника.

3. З моменту відкриття процедури превентивної реструктуризації боржника застосовуються такі основні заходи захисту боржника:

- 1) стосовно боржника не може бути відкрито провадження у справі про банкрутство;
- 2) зупиняється нарахування штрафів та інших фінансових санкцій за зобов'язаннями боржника перед залученими кредиторами;
- 3) будь-яке відчуження та розпорядження майном боржника (крім розпорядження майном у рамках звичайної господарської діяльності) здійснюються виключно в порядку, передбаченому планом превентивної реструктуризації;
- 4) збільшення (зменшення) статутного капіталу боржника, вихід учасника з боржника – товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю може здійснюватися виключно в порядку, передбаченому планом превентивної реструктуризації.

Стаття 33¹². Додаткові заходи захисту боржника

1. Господарський суд за вмотивованою заявою боржника може в межах процедури превентивної реструктуризації застосувати додаткові заходи захисту боржника.

Заява про застосування додаткових заходів захисту боржника може бути подана боржником разом із заявою про відкриття процедури превентивної реструктуризації.

Одночасно з поданням заяви про застосування додаткових заходів захисту боржника до суду боржник надсилає копію заяви залученим кредиторам, до вимог яких пропонується застосувати додаткові заходи захисту боржника.

2. Додаткові заходи захисту боржника можуть бути загальними – такими, що застосовуються до всіх залучених кредиторів, або обмеженими – такими, що застосовуються до окремих залучених кредиторів чи класів.

3. Додатковими заходами захисту боржника є:

- 1) заборона примусового стягнення з боржника коштів чи майна на підставі виконавчих документів, крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від продажу майна боржника), а також стягнення заборгованості із заробітної плати, аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи;
- 2) заборона звернення стягнення на предмет застави (іпотеки).

4. Господарський суд розглядає заяву про застосування додаткових заходів захисту боржника у судовому засіданні протягом 10 днів з дня її отримання.

5. Суд застосовує додаткові заходи захисту боржника, якщо:

1) план (концепція) превентивної реструктуризації є обґрунтованим та наявні підстави вважати, що такий план (концепцію) буде виконано;
2) боржником подано повну та достовірну інформацію про фінансовий стан, його активи та зобов'язання;
3) невжиття додаткових заходів захисту боржника матиме наслідком неможливість проведення превентивної реструктуризації або неплатоспроможність боржника.

6. Додаткові заходи захисту боржника запроваджуються судом на строк до трьох місяців, але в будь-якому разі не довше ніж до граничного строку, передбаченого статтею 33¹³ цього Кодексу.

7. Про застосування додаткових заходів захисту боржника суд постановляє ухвалу. Копія ухвали надсилається боржнику, залученим кредиторам, до вимог яких застосовано додаткові заходи захисту, та органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, у якого перебуває виконавче провадження на виконанні.

8. Господарський суд, враховуючи обставини та складність процедури превентивної реструктуризації, за вмотивованою заявою боржника може продовжити строк дії додаткових заходів захисту боржника, але не довше ніж до граничного строку, передбаченого статтею 33¹³ цього Кодексу. Заява повинна містити інформацію про стан процедури превентивної реструктуризації, заходи, вжиті для розроблення та перспективи схвалення плану превентивної реструктуризації, а також обґрунтування, що продовження строку вжиття заходів не призведе до додаткового обмеження прав та інтересів кредиторів та/або третіх осіб.

Стаття 33¹³. Припинення дії заходів захисту боржника

1. Дія заходів захисту боржника (основних та додаткових) припиняється:

- 1) у разі затвердження судом плану превентивної реструктуризації;
- 2) у разі закриття процедури превентивної реструктуризації;
- 3) у день завершення граничного строку дії заходів захисту боржника.

2. Дія додаткових заходів захисту боржника, крім підстав, передбачених частиною першою цієї статті, припиняється також у день, визначений в ухвалі господарського суду про застосування додаткових заходів захисту боржника або ухвалі про продовження строку дії додаткових заходів захисту боржника.

3. Граничний строк дії заходів захисту боржника становить шість місяців з дня відкриття процедури превентивної реструктуризації. У день завершення граничного строку дія заходів захисту боржника припиняється автоматично.

Продовження строку їх дії судом не допускається.

4. У разі якщо боржник звернувся до господарського суду із заявою про затвердження плану превентивної реструктуризації під час дії заходів захисту боржника:

- 1) дія додаткових заходів захисту боржника продовжується до завершення розгляду судом заяви, але не довше ніж до граничного строку, передбаченого частиною третьою цієї статті;
- 2) основний захід захисту боржника, передбачений пунктом 1 частини третьої статті 33¹¹ цього Кодексу, діє до завершення розгляду судом заяви про затвердження плану превентивної реструктуризації.

Стаття 33¹⁴. Скасування заходів захисту боржника

1. Дія заходів захисту боржника (основних та/або додаткових) може бути скасована судом повністю або частково (в частині окремих основних та/або додаткових заходів захисту) за заявою боржника, адміністратора превентивної реструктуризації або залученого кредитора щодо всіх або окремих залучених кредиторів чи класів у разі, якщо:

- 1) заходи додаткового захисту боржника не є необхідними (втратили актуальність) для досягнення мети превентивної реструктуризації, у тому числі якщо скасування додаткових заходів захисту не становить загрозу можливості виконання плану превентивної реструктуризації;
- 2) внаслідок дії додаткових заходів захисту боржника існує обґрунтований ризик втрати або пошкодження предмета застави (іпотеки);
- 3) дія заходів захисту боржника може мати наслідком неплатоспроможність (банкрутство) кредитора;
- 4) боржник вчиняє дії на шкоду кредиторам або дії, які ставлять під обґрунтований сумнів можливість виконання плану превентивної реструктуризації;
- 5) боржником у заяві про застосування додаткових заходів захисту боржника подано до суду завідомо недостовірну інформацію;
- 6) боржником не подано до суду план превентивної реструктуризації у строк, визначений частиною третьою статті 33⁵ цього Кодексу;
- 7) заходи захисту боржника більше не забезпечують мету підтримки переговорів між боржником та кредиторами щодо розроблення та схвалення плану превентивної реструктуризації у зв'язку з тим, що частина кредиторів, які мають вирішальний вплив на схвалення плану превентивної реструктуризації не підтримують продовження переговорів. Положення цього пункту не застосовуються, якщо боржник подав до господарського суду заяву про затвердження плану превентивної реструктуризації, передбачене статтею 33²³ цього Кодексу.

2. У разі якщо додаткові заходи захисту боржника були застосовані господарським судом на підставі заяви боржника, яка містила завідомо недостовірну інформацію, боржник зобов'язаний відшкодувати потерпілій стороні збитки, завдані дією таких заходів захисту боржника.

3. Про скасування засобів захисту боржника господарський суд постановляє ухвалу. Копія ухвали надсилається боржнику, залученим кредиторам, до вимог яких застосовано додаткові заходи захисту боржника, та органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, у якого перебуває виконавче провадження на виконанні.

У разі настання обставин, передбачених пунктом 2 частини першої цієї статті, та якщо право на здійснення діяльності арбітражного керуючого зупиняється на строк більше трьох днів, арбітражний керуючий зобов'язаний не менш як за один робочий день до дня зупинення своєї діяльності письмово повідомити про це державний орган з питань банкрутства із зазначенням причини та строку тимчасового зупинення.

Розділ V. ПЛАН ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ

Стаття 33¹⁵. План превентивної реструктуризації

1. Превентивна реструктуризація здійснюється відповідно до плану превентивної реструктуризації, який розробляється в порядку та строки, визначені цією Книгою, та повинен містити інформацію про:

- 1) боржника, його фінансовий стан, причини неплатоспроможності чи її загрози;
- 2) грошові зобов'язання боржника, строк виконання яких настав до відкриття процедури превентивної реструктуризації або настане під час процедури, у тому числі зобов'язань, забезпечених заставою майна боржника, зобов'язань перед кредиторами, заінтересованими стосовно боржника, із зазначенням розміру неустойки (штрафів, пені) та інших фінансових санкцій за порушення зобов'язання;
- 3) інші зобов'язання боржника, що не є грошовими, але виконання яких значно впливає на активи боржника;
- 4) залучених кредиторів із зазначенням їх найменування, місцезнаходження, ідентифікаційного коду юридичної особи або реєстраційного номера облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) фізичної особи – підприємця та розмір їхніх вимог;
- 5) класи, на які поділено сторони превентивної реструктуризації, та розмір вимог кожного класу залучених кредиторів;
- 6) незалучених кредиторів із зазначенням інформації, передбаченої пунктом 4 цієї частини, та розмір їхніх вимог з обґрунтуванням підстав незалучення цих кредиторів;
- 7) активи боржника, у тому числі активи, що є предметом застави, та їхню вартість;
- 8) заходи плану превентивної реструктуризації, порядок та строки їх

виконання, у тому числі порядок і строки погашення вимог залучених кредиторів;

9) штатний розпис, чисельність працівників та наслідки виконання плану превентивної реструктуризації для працівників боржника;

10) обґрунтування необхідності залучення нового фінансування у разі, якщо це передбачено планом превентивної реструктуризації;

11) прогноз діяльності боржника та грошових потоків протягом строку превентивної реструктуризації;

12) обґрунтування того, що план превентивної реструктуризації має перспективу виконання та відповідає критерію найкращих інтересів кредиторів.

2. Якщо зобов'язання боржника визначені в іноземній валюті, то склад і розмір грошових вимог залучених кредиторів визначаються в цій валюті та виконуються боржником перед нерезидентами у такій валюті, а перед резидентами - в національній валюті за курсом, встановленим Національним банком України на дату виконання зобов'язання.

3. Боржник та адміністратор превентивної реструктуризації (у разі його призначення) з метою розроблення та схвалення плану превентивної реструктуризації після відкриття процедури превентивної реструктуризації розпочинають переговори із залученими кредиторами щодо узгодження плану та заходів превентивної реструктуризації.

Переговори можуть проводитися із залученим кредитором, окремими залученими кредиторами, класами залучених кредиторів чи всіма сторонами на зборах кредиторів.

Адміністратор превентивної реструктуризації (у разі його призначення) може виступати посередником у переговорах між боржником та залученими кредиторами.

4. Сторони не зв'язані концепцією превентивної реструктуризації або можуть відступити від пропозицій плану превентивної реструктуризації, якщо це необхідно для досягнення успіху в переговорах та подальшого схвалення плану превентивної реструктуризації.

5. Сторони превентивної реструктуризації мають право визначити в плані превентивної реструктуризації повноваження адміністратора превентивної реструктуризації для контролю за виконанням плану, встановивши всі чи окремі повноваження згідно із статтею 33³ цього Кодексу, або визначити додаткові повноваження адміністратора для контролю за виконанням плану превентивної реструктуризації.

Зазначене правило не застосовується, якщо план превентивної реструктуризації затверджується в порядку, визначеному статтею 33²³ цього Кодексу. У такому разі адміністратор здійснює всі повноваження, передбачені частиною другою статті 33³ цього Кодексу.

6. Адміністратор превентивної реструктуризації, у разі його призначення, готує та надає боржнику висновок щодо відповідності плану превентивної реструктуризації вимогам, передбаченим цим Кодексом, перспектив його виконання та дотримання критерію найкращих інтересів кредиторів.

7. У разі якщо за сім календарних днів до дати заключного засідання господарського суду план превентивної реструктуризації не схвалено та у боржника є обґрунтовані підстави вважати, що план буде схвалено зборами кредиторів, боржник має право звернутися до господарського суду з клопотанням про відкладення заключного засідання.

Клопотання про відкладення заключного засідання повинно містити інформацію про хід процедури превентивної реструктуризації, стан переговорів, проведених із залученими кредиторами щодо плану превентивної реструктуризації, заходи, вжиті для розроблення та перспективи схвалення плану превентивної реструктуризації, а також обґрунтування, що відкладення заключного засідання не призведе до додаткового обмеження прав та інтересів кредиторів та/або третіх осіб. Господарський суд, враховуючи обставини та складність процедури, може відкласти заключне засідання з граничним строком не більше 12 місяців з дати відкриття процедури превентивної реструктуризації.

Стаття 33¹⁶. Заходи плану превентивної реструктуризації

1. Заходами, які містить план превентивної реструктуризації, можуть бути:

- 1) реорганізація або репрофілювання активів боржника;
- 2) реструктуризація зобов'язань боржника, зокрема відстрочення, розстрочення або прощення боргу чи його частини, зміна відсоткової ставки за договорами позики чи кредитами, зміна порядку чи способу виконання зобов'язань;
- 3) залучення нового фінансування;
- 4) продаж частини майна боржника;
- 5) продаж цілісного майнового комплексу боржника;
- 6) заміщення активів;
- 7) виконання зобов'язань боржника власниками (учасниками, акціонерами) боржника;
- 8) збільшення статутного капіталу боржника за рахунок додаткових внесків (із залученням додаткових вкладів);
- 9) зміни в організації праці боржника;
- 10) інші заходи з відновлення платоспроможності боржника.

2. Продаж частини майна боржника, продаж цілісного майнового комплексу боржника, заміщення активів здійснюється з урахуванням статей 54–56 цього Кодексу в порядку, визначеному планом превентивної реструктуризації.

У разі подання боржником заяви про затвердження плану превентивної реструктуризації в порядку, визначеному статтею 33²³ цього Кодексу,

продаж майна боржника здійснюється в порядку, визначеному статтями 68–89 цього Кодексу.

У процедурі превентивної реструктуризації не допускається відчуження державного майна, забороненого до приватизації, та продаж майна боржника – державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, стосовно якого прийнято рішення про приватизацію.

3. Планом превентивної реструктуризації може бути передбачено залучення боржником нового фінансування. До нового фінансування, у разі затвердження плану превентивної реструктуризації судом, застосовуються гарантії, встановлені цим Кодексом до проміжного фінансування.

У разі якщо умовою залучення нового фінансування є надання застави третьою особою, згода цієї особи обов'язково додається до плану превентивної реструктуризації.

Стаття 33¹⁷. Збільшення статутного капіталу боржника

1. Планом превентивної реструктуризації може передбачатися збільшення статутного капіталу боржника у розмірі, встановленому планом превентивної реструктуризації.

2. Порядок збільшення статутного капіталу, розподіл часток, порядок сплати вартості частки визначаються планом превентивної реструктуризації.

Проведення загальних зборів учасників (акціонерів) для прийняття відповідних рішень не вимагається, такі рішення вважаються прийнятими на умовах, визначених планом превентивної реструктуризації. Переважне право на придбання частки (додаткових акцій у разі приватного розміщення акцій) не застосовується.

3. Збільшення статутного капіталу боржника за рахунок додаткових внесків (із залученням додаткових вкладів) може здійснюватися за рахунок інвестора або звичайних незабезпечених залучених кредиторів (крім кредиторів, заінтересованих стосовно боржника).

4. Збільшення статутного капіталу боржника із залученням додаткових вкладів:

1) інвестора здійснюється лише грошовими коштами;

2) кредиторів здійснюється шляхом зарахування зустрічних однорідних вимог між боржником та кредиторами.

5. Емісія акцій та облігацій акціонерного товариства – боржника здійснюється виключно для переведення зобов'язань товариства у цінні папери в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Продаж акцій акціонерного товариства у разі публічного розміщення акцій здійснюється відповідно до закону.

У разі визнання випуску додаткових акцій боржника таким, що не відбувся, або недійсним кошти, отримані боржником від осіб, які придбали додаткові акції боржника, повертаються таким особам поза черговістю, встановленою цим Кодексом.

6. У разі якщо планом превентивної реструктуризації передбачається збільшення статутного капіталу боржника за рахунок додаткових внесків (із залученням додаткових вкладів) звичайних незабезпечених залучених кредиторів, їхня згода є обов'язковою. У такому разі всі кредитори відповідного класу залучених кредиторів повинні схвалити план превентивної реструктуризації.

При цьому у разі переведення зобов'язань товариства в акції (частки) повинно зберігатися співвідношення між розміром зобов'язань кожного кредитора та розміром частки (кількістю акцій), яку він набуває.

Стаття 33¹⁸. Класи превентивної реструктуризації

1. Для цілей підготовки плану превентивної реструктуризації та подальшого його схвалення сторони превентивної реструктуризації поділяються на такі класи:

- 1) забезпечені кредитори;
- 2) кредитори з вимогами до бюджету (щодо сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів тощо);
- 3) незабезпечені кредитори;
- 4) незабезпечені кредитори, заінтересовані стосовно боржника.

2. Планом превентивної реструктуризації може бути передбачено утворення в межах класів інших класів, які повинні бути належним чином розмежовані, у тому числі враховуючи настання строку виконання зобов'язань, розмір чи строк задоволення вимог, характер зобов'язань, спірність вимог, особу залученого кредитора – представників мікропідприємництва та малого підприємництва, постачальників, органів державної влади тощо.

Критерії розмежування класів повинні бути чітко визначені в плані превентивної реструктуризації.

Боржник самостійно визначає критерії, згідно з якими кредитори залучаються або не залучаються до плану превентивної реструктуризації та згідно з якими включаються до відповідного класу залучених кредиторів.

Інформація про ці критерії та підстави обов'язково зазначаються в плані превентивної реструктуризації.

3. У разі якщо планом превентивної реструктуризації передбачено збільшення статутного капіталу за рахунок додаткових вкладів (внесків) до статутного капіталу, обміну корпоративних прав на боргові зобов'язання,

реорганізацію юридичної особи, залучення нового фінансування, за яким засновники (учасники, акціонери) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника беруть на себе нові або змінюють існуючі зобов'язання, або виконанням плану превентивної реструктуризації в інший спосіб встановлюються, змінюються чи припиняються права та інтереси засновників (учасників, акціонерів) боржника, власника майна (органу, уповноваженого управляти майном) боржника, повинен бути утворений клас засновників (учасників, акціонерів) боржника.

4. План превентивної реструктуризації не може передбачати різну пропорцію задоволення вимог залучених кредиторів одного класу. В іншому випадку всі кредитори цього класу, які опиняються в гіршому становищі, повинні письмово погодити погіршення свого стану.

5. Адміністратор превентивної реструктуризації, у разі його призначення, зобов'язаний перевірити формування класів залучених кредиторів, а також обґрунтованість розміру їхніх грошових вимог і повідомити про результати перевірки залучених кредиторів та суд.

6. Залучений кредитор має право звернутися до боржника та/або адміністратора превентивної реструктуризації (у разі його призначення) із скаргою на формування класів залучених кредиторів та обґрунтованість розміру своїх грошових вимог або грошових вимог інших залучених кредиторів.

У такому разі боржник зобов'язаний надати на письмову вимогу залученого кредитора інформацію та документи щодо вимог інших залучених кредиторів протягом п'яти днів з дня отримання вимоги.

Адміністратор превентивної реструктуризації, у разі його призначення, розглядає скаргу залученого кредитора про перевірку формування класів залучених кредиторів та обґрунтованість розміру грошових вимог залученого кредитора. Про результати розгляду скарги адміністратор повідомляє боржника та залученого кредитора.

Якщо за результатами розгляду скарги боржник та залучений кредитор не дійшли згоди щодо формування класів залучених кредиторів та обґрунтованості розміру його грошових вимог або грошових вимог інших залучених кредиторів, такий залучений кредитор до заключного засідання господарського суду має право звернутися до суду із заявою про перевірку формування класів залучених кредиторів та обґрунтованість розміру своїх грошових вимог або грошових вимог інших залучених кредиторів.

Розділ VI. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТА ВИКОНАННЯ ПЛАНУ ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ

Стаття 33¹⁹. Збори кредиторів

1. У процедурі превентивної реструктуризації до компетенції зборів кредиторів належить прийняття рішень про:

- 1) обрання кандидатури адміністратора превентивної реструктуризації;
- 2) звернення до господарського суду із заявою про відсторонення адміністратора превентивної реструктуризації;
- 3) проведення переговорів щодо плану превентивної реструктуризації;
- 4) звернення до господарського суду із заявою про припинення дії заходів захисту боржника;
- 5) звернення до господарського суду із заявою про закриття процедури превентивної реструктуризації;
- 6) схвалення плану превентивної реструктуризації;
- 7) інші питання, передбачені цією Книгою.

2. Збори кредиторів скликаються боржником за його ініціативою, ініціативою залучених кредиторів, сума вимог яких становить не менше 10 відсотків усіх вимог залучених кредиторів, або адміністратора превентивної реструктуризації (у разі його призначення).

Збори кредиторів скликаються та проводяться протягом 10 днів з дня надходження письмової вимоги про їх скликання. У разі якщо протягом 10 днів з дня, коли боржник отримав чи мав отримати вимогу про скликання зборів кредиторів, залучені кредитори не отримали повідомлення про скликання зборів, особи, які ініціювали їх проведення, можуть скликати збори кредиторів самостійно. У такому разі обов'язки щодо скликання та підготовки проведення зборів кредиторів покладаються на осіб, які ініціювали скликання зборів кредиторів.

Збори кредиторів можуть проводитися шляхом особистої присутності у місці, визначеному ініціатором скликання зборів кредиторів, або у режимі відеоконференції в порядку, встановленому цим Кодексом для проведення зборів кредиторів у справі про банкрутство.

У разі проведення зборів кредиторів шляхом особистої присутності місце проведення зборів кредиторів повинно бути в населеному пункті за місцезнаходженням боржника.

На зборах кредиторів головує адміністратор превентивної реструктуризації. У разі якщо адміністратора превентивної реструктуризації не призначено, на зборах кредиторів головує залучений кредитор з найбільшими грошовими вимогами до боржника згідно з планом (концепцією) превентивної реструктуризації. Збори кредиторів можуть обрати іншого голову зборів кредиторів.

Збори кредиторів повноважні приймати рішення з усіх питань, віднесених до їхньої компетенції.

3. Право вирішального голосу на зборах кредиторів мають залучені кредитори (забезпечені та незабезпечені), які не є заінтересованими особами стосовно боржника. У зборах кредиторів можуть брати участь з правом дорадчого голосу представник працівників боржника, уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів), кредитори,

заінтересовані стосовно боржника, та адміністратор превентивної реструктуризації.

Кількість голосів на зборах кредиторів визначається згідно з розміром вимог залучених кредиторів, визначених планом (концепцією) превентивної реструктуризації. Під час визначення кількості голосів кредиторів з правом вирішального голосу не враховуються суми неустойки (штрафу, пені) та інші фінансові санкції.

Якщо зобов'язання боржника визначені в іноземній валюті, для цілей голосування на зборах кредиторів розмір грошових вимог кредиторів визначається в національній валюті за курсом, встановленим Національним банком України на дату відкриття процедури превентивної реструктуризації.

Рішення зборів кредиторів вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість голосів залучених кредиторів з правом вирішального голосу, включених до плану (концепції) превентивної реструктуризації.

Стаття 33²⁰. Схвалення плану превентивної реструктуризації

1. Для схвалення плану превентивної реструктуризації боржник скликає збори кредиторів шляхом письмового повідомлення усіх сторін відповідно до плану превентивної реструктуризації. До повідомлення додаються:

1) план превентивної реструктуризації;

2) висновок адміністратора превентивної реструктуризації, у разі його призначення, щодо відповідності плану превентивної реструктуризації вимогам, передбаченим цим Кодексом, перспектив його виконання та дотримання критерію найкращих інтересів кредиторів, щодо формування класів залучених кредиторів та обґрунтованості розміру грошових вимог залучених кредиторів, у тому числі розміру вимог залучених кредиторів, щодо яких у боржника чи залучених кредиторів існують заперечення;

3) у разі якщо планом превентивної реструктуризації передбачено залучення нового фінансування – договір про надання нового фінансування;

4) у разі наявності – судові рішення за результатами розгляду заяв про формування класів залучених сторін та розміру вимог залучених кредиторів.

Одночасно з надсиланням повідомлення боржник розміщує оголошення про проведення зборів кредиторів на офіційному веб-порталі судової влади України. Збори кредиторів скликаються не раніше ніж через 10 днів з дня розміщення такого оголошення.

Збори кредиторів повинні бути скликані не пізніше ніж за сім календарних днів до дати заключного засідання господарського суду.

2. На зборах кредиторів для схвалення плану превентивної реструктуризації кожний сформований клас повинен розглянути план превентивної реструктуризації та прийняти рішення про його схвалення.

На зборах кредиторів з розгляду питання про схвалення плану превентивної реструктуризації головує боржник.

3. План превентивної реструктуризації вважається схваленим класом забезпечених кредиторів, якщо за нього проголосували кредитори, які мають право голосу та володіють двома третинами голосів залучених кредиторів від загальної суми забезпечених вимог, включених до плану превентивної реструктуризації у цьому класі. Забезпечені кредитори, які є заінтересованими стосовно боржника, не мають права голосу щодо плану превентивної реструктуризації.

Якщо планом превентивної реструктуризації передбачається зміна пріоритету вимог забезпечених кредиторів, план превентивної реструктуризації має бути схвалений кожним таким кредитором.

4. План превентивної реструктуризації вважається схваленим класами незабезпечених кредиторів, якщо за нього проголосували кредитори, які володіють більше ніж 50 відсотками голосів залучених кредиторів від загальної суми незабезпечених вимог, включених до плану превентивної реструктуризації у кожному класі.

5. У класі засновників (учасників, акціонерів) боржника, у разі якщо його формування передбачено планом превентивної реструктуризації, кількість голосів визначається відповідно до розміру частки учасника (кількості голосів акціонера).

6. Якщо планом превентивної реструктуризації передбачено повне погашення вимог окремого класу залучених кредиторів відразу після затвердження плану превентивної реструктуризації, такий клас не має права голосу щодо плану превентивної реструктуризації, а план превентивної реструктуризації вважається схваленим цим класом залучених кредиторів.

7. У разі якщо план превентивної реструктуризації передбачає розстрочення, відстрочення або прощення (списання) боргів із сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів чи їх частини, органи стягнення, якщо умови плану превентивної реструктуризації у цьому класі є не гіршими, ніж умови задоволення вимог класу звичайних незабезпечених кредиторів, не голосують щодо плану превентивної реструктуризації, а план превентивної реструктуризації вважається схваленим цим класом залучених кредиторів.

В іншому випадку план превентивної реструктуризації вважається схваленим цим класом кредиторів, якщо за нього проголосували кредитори, які володіють більше ніж 50 відсотками голосів залучених кредиторів від загальної суми вимог, включених до плану превентивної реструктуризації у цьому класі.

8. План превентивної реструктуризації вважається схваленим зборами кредиторів, якщо його схвалили усі класи, сформовані згідно з планом превентивної реструктуризації.

9. Якщо план превентивної реструктуризації не схвалено зборами кредиторів, боржник має право продовжити переговори із сторонами щодо схвалення плану та повторно винести план превентивної реструктуризації на розгляд зборів кредиторів у порядку, визначеному цією статтею, або подати до господарського суду заяву про затвердження плану превентивної реструктуризації відповідно до статті 33²³ цього Кодексу.

Стаття 33²¹. Розгляд плану превентивної реструктуризації судом

1. Боржник зобов'язаний подати до господарського суду заяву про затвердження плану превентивної реструктуризації не пізніше ніж за сім календарних днів до дати заключного засідання господарського суду. Завершення граничних строків дії заходів захисту боржника не є підставою для відмови у розгляді та затвердженні плану превентивної реструктуризації судом.

2. До заяви про затвердження плану превентивної реструктуризації додаються:

- 1) план превентивної реструктуризації, схвалений зборами кредиторів, та протокол зборів кредиторів, на яких схвалено план;
- 2) висновок адміністратора превентивної реструктуризації, у разі його призначення, щодо відповідності плану превентивної реструктуризації вимогам, передбаченим цим Кодексом, перспектив його виконання та дотримання критерію найкращих інтересів кредиторів, щодо формування класів залучених кредиторів та обґрунтованості розміру грошових вимог залучених кредиторів;
- 3) у разі якщо планом превентивної реструктуризації передбачено залучення нового фінансування - договір про надання нового фінансування;
- 4) у випадках, передбачених цим Кодексом, - пропозиція щодо кандидатури адміністратора превентивної реструктуризації.

3. Господарський суд перевіряє план превентивної реструктуризації щодо відповідності вимогам, передбаченим частиною першою статті 33¹⁵ цього Кодексу.

У разі якщо не пізніше ніж за сім календарних днів до дати заключного засідання господарського суду до суду надійшла заява залученого кредитора про перевірку формування класів та/або обґрунтованості розміру вимог залученого кредитора, суд розглядає таку заяву до початку розгляду плану превентивної реструктуризації.

Якщо господарський суд до заключного засідання вже розглянув питання формування класів залучених кредиторів та/або обґрунтованості розміру

вимог конкретного залученого кредитора, господарський суд залишає заяву залученої сторони без розгляду.

Якщо господарський суд за результатами розгляду заяви залученого кредитора встановлює порушення формування класів залучених кредиторів та/або необґрунтованість розміру вимог конкретного залученого кредитора, суд в ухвалі зазначає, у чому саме полягають порушення формування класів залучених кредиторів чи в якій частині вимоги залученого кредитора є необґрунтованими.

4. У разі якщо план превентивної реструктуризації не відповідає вимогам, передбаченим частиною першою статті 33¹⁵ цього Кодексу, або судом встановлено, що класи сформовано з порушенням статті 33¹⁸ цього Кодексу, або суд прийняв рішення про необґрунтованість розміру вимог залученого кредитора, господарський суд повертає заяву про затвердження плану превентивної реструктуризації разом з планом для доопрацювання та відкладає заключне засідання в межах граничного строку, передбаченого частиною сьомою статті 33¹⁵ цього Кодексу.

5. Господарський суд за відсутності підстав, передбачених частиною четвертою цієї статті, розглядає план превентивної реструктуризації на заключному засіданні.

6. За наявності підстав, передбачених частиною четвертою цієї статті, господарський суд може розглянути план превентивної реструктуризації на заключному засіданні, якщо:

1) план превентивної реструктуризації відповідає вимогам, передбаченим частиною першою статті 33¹⁵ цього Кодексу;

2) у разі відкладення заключного засідання для доопрацювання плану превентивної реструктуризації завершаться граничні строки дії заходів захисту боржника та боржник наполягає на розгляді плану превентивної реструктуризації або завершаться граничні строки процедури превентивної реструктуризації;

3) формування класів та/або обґрунтованість розміру вимог залучених кредиторів не вплинули на результати голосування щодо схвалення плану настільки, що інакше план превентивної реструктуризації не був би схвалений відповідними класами залучених кредиторів.

Стаття 33²². Затвердження плану превентивної реструктуризації судом

1. Господарський суд постановляє ухвалу про відмову у затвердженні плану превентивної реструктуризації, якщо:

1) проведення зборів кредиторів та схвалення плану превентивної реструктуризації відбулися з порушенням вимог, передбачених статтею 33²⁰ цього Кодексу;

2) порушено принцип рівності кредиторів одного класу, закріплений частиною четвертою статті 33¹⁸ цього Кодексу;

3) планом превентивної реструктуризації передбачено залучення нового фінансування, таке фінансування не є необхідним для виконання плану

превентивної реструктуризації та завдає шкоди правам та інтересам залучених кредиторів;
4) план превентивної реструктуризації не відповідає критерію найкращих інтересів кредиторів;
5) наявні очевидні підстави вважати, що план превентивної реструктуризації не має розумної перспективи бути виконаним та запобігти неплатоспроможності або забезпечити життєздатність боржника;
6) боржник надав у плані превентивної реструктуризації недостовірну інформацію.

2. Пункти 4 і 5 частини першої цієї статті застосовуються господарським судом лише за обґрунтованою заявою залученого кредитора, який голосував проти схвалення плану превентивної реструктуризації, що повинен бути поданий кредитором до суду не пізніше ніж за сім календарних днів до дати заключного засідання господарського суду, на якому розглядається план превентивної реструктуризації.

3. За відсутності підстав для відмови в затвердженні плану превентивної реструктуризації господарський суд постановляє ухвалу про затвердження плану превентивної реструктуризації. Ухвала про затвердження плану превентивної реструктуризації набирає чинності з моменту її постановлення.

У випадках, передбачених цією Книгою, господарський суд призначає адміністратора превентивної реструктуризації, про що зазначається в ухвалі про затвердження плану превентивної реструктуризації. Копія ухвали надсилається боржнику, залученим кредиторам, органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, у якого перебуває виконавче провадження на виконанні, органу, уповноваженому управляти державним майном боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі.

4. Господарський суд не пізніше наступного дня з дня постановлення ухвали суду про затвердження плану превентивної реструктуризації оприлюднює на офіційному веб-порталі судової влади України повідомлення про затвердження плану превентивної реструктуризації. Повідомлення має містити:

1) найменування боржника, його місцезнаходження, контактні дані, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті) фізичної особи - підприємця;

2) дату відкриття процедури превентивної реструктуризації, номер справи, найменування господарського суду, у провадженні якого перебуває

процедура превентивної реструктуризації;
3) дату затвердження плану превентивної реструктуризації;

4) у разі призначення адміністратора превентивної реструктуризації – його прізвище, ім'я та по батькові, місцезнаходження, номер телефону та адресу електронної пошти, а також дату видачі та номер свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого.

Інформація про відкриття процедури превентивної реструктуризації додатково може оприлюднюватися на офіційному веб-сайті державного органу з питань банкрутства, а також у будь-який інший спосіб, не заборонений законом.

5. У випадку, передбаченому частиною шостою статті 33²⁰ цього Кодексу, та у разі відсутності підстав, передбачених частиною першою цієї статті, господарський суд затверджує план превентивної реструктуризації, якщо:

1) боржник погоджується із затвердженням плану превентивної реструктуризації із зміненими вимогами залученого кредитора, які судом було визнано необґрунтованими, у розмірі, визначеному ухвалою господарського суду про необґрунтованість розміру вимог залученого кредитора; або

2) боржник погоджується, що залучений кредитор у частині збільшених вимог визнається незалученим кредитором.

Якщо боржник не погоджується із застосуванням судом пункту 1 або 2 цієї частини, господарський суд постановляє ухвалу про відмову у затвердженні плану превентивної реструктуризації.

Стаття 33²³. Крос-класове затвердження плану превентивної реструктуризації

1. У разі якщо план превентивної реструктуризації не схвалено відповідно до частини восьмої статті 33²⁰ цього Кодексу, боржник має право подати до господарського суду заяву про крос-класове затвердження плану превентивної реструктуризації. Заява подається боржником та розглядається господарським судом у порядку, визначеному статтями 33²¹ та 33²² цього Кодексу, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

2. Господарський суд постановляє ухвалу про затвердження плану превентивної реструктуризації, за умови якщо:

1) відсутні підстави для відмови у затвердженні плану превентивної реструктуризації, передбачені частинами першою та п'ятою статті 33²² цього Кодексу;

2) план превентивної реструктуризації було схвалено на зборах кредиторів:
а) більшістю класів залучених кредиторів, за умови що одним із цих класів є клас забезпечених кредиторів або якщо ця умова не виконується;
б) хоча б одним із класів залучених кредиторів з правом голосу, крім класу

засновників (учасників, акціонерів) боржника або іншого класу, який у разі відкриття провадження у справі про банкрутство боржника та визнання боржника банкрутом або у разі відхилення судом плану превентивної реструктуризації та закриття процедури превентивної реструктуризації не отримає жодного погашення своїх грошових вимог;

3) класи залучених кредиторів з правом голосу, які проголосували проти схвалення плану превентивної реструктуризації, перебувають в умовах не гірших, ніж класи залучених кредиторів того самого рангу, та в більш сприятливих умовах, ніж молодші класи залучених кредиторів;

4) жоден клас у результаті виконання плану превентивної реструктуризації не отримає більше, ніж розмір вимог, включених до плану превентивної реструктуризації.

3. Для цілей цієї Книги ранги (старші та молодші класи) визначаються відповідно до частини першої статті 33¹⁸ цього Кодексу.

Стаття 33²⁴. Оцінка плану превентивної реструктуризації

1. Оцінка плану превентивної реструктуризації проводиться щодо:

- 1) дотримання боржником у плані превентивної реструктуризації критерію найкращих інтересів кредиторів;
- 2) дотримання підстав для крос-класового затвердження плану превентивної реструктуризації, передбачених підпунктом "б" пункту 2 частини другої статті 33²³ цього Кодексу.

2. Предметом проведення оцінки плану превентивної реструктуризації є оцінка майна боржника, аналіз грошового потоку, обґрунтованість затрат, передбачених планом превентивної реструктуризації.

3. Оцінка плану превентивної реструктуризації проводиться лише у разі, якщо:

- 1) залучений кредитор, який на зборах кредиторів голосував проти схвалення плану превентивної реструктуризації, не пізніше ніж за сім календарних днів до заключного засідання господарського суду подав заяву про невідповідність плану превентивної реструктуризації критерію найкращих інтересів кредиторів; або
- 2) залучений кредитор, якого включено до класу, який на зборах кредиторів проголосував проти схвалення плану превентивної реструктуризації та щодо цього класу застосовано крос-класове затвердження плану превентивної реструктуризації, не пізніше ніж за сім календарних днів до заключного засідання господарського суду подав заяву про недотримання умов для крос-класового затвердження плану превентивної реструктуризації, передбачених підпунктом "б" пункту 2 частини другої статті 33²³ цього Кодексу.

4. Господарський суд доручає проведення оцінки плану превентивної

реструктуризації спеціалісту, зокрема суб'єкту оціночної діяльності, або може призначити експертизу.

Сторони мають право пропонувати господарському суду кандидатури спеціалістів, суб'єктів оціночної діяльності та суб'єктів судово-експертної діяльності.

При виборі спеціаліста, суб'єкта оціночної діяльності або суб'єкта судово-експертної діяльності господарський суд не обмежений кандидатурами, запропонованими сторонами, та повинен враховувати їхню ділову репутацію і строки проведення оцінки або експертизи, які повинні бути проведені в найкоротші терміни, але не довше двох місяців.

5. Оплата вартості послуг спеціаліста, суб'єкта оціночної діяльності або суб'єкта судово-експертної діяльності покладається на залученого кредитора, який подав відповідну заяву до суду.

Стаття 33²⁵. Захист прав працівників у процедурі превентивної реструктуризації

1. Процедура превентивної реструктуризації не повинна впливати на права працівників, передбачені трудовим законодавством, у тому числі:

- 1) право на колективні переговори та страйк;
- 2) право на отримання інформації та проведення консультацій щодо процедури превентивної реструктуризації.

2. У разі підготовки до процедури превентивної реструктуризації та під час неї боржник зобов'язаний:

- 1) інформувати представників працівників про останні події та ймовірні зміни в діяльності та економічному становищі боржника не пізніше 10 днів з дня їх настання;
- 2) інформувати представників працівників про процедуру превентивної реструктуризації, яка може вплинути на зайнятість працівників;
- 3) інформувати та проводити консультації з представниками працівників щодо плану превентивної реструктуризації до того, як він буде поданий для схвалення зборами кредиторів та затвердження судом.

3. Працівники беруть участь у процедурі превентивної реструктуризації через представника працівників боржника, обраного в порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 33²⁶. Наслідки затвердження плану превентивної реструктуризації та моніторинг його виконання

1. Затверджений господарським судом план превентивної реструктуризації є обов'язковим для всіх залучених кредиторів, у тому числі тих, які голосували проти схвалення плану превентивної реструктуризації.

2. Господарський суд за заявою адміністратора превентивної

реструктуризації, у разі його призначення, або боржника знімає арешт з майна боржника чи інші обмеження щодо його майна, якщо такі арешт чи обмеження перешкоджають виконанню плану превентивної реструктуризації.

3. Адміністратор превентивної реструктуризації, у разі його призначення, або боржник щомісяця подає до господарського суду звіт про виконання плану превентивної реструктуризації.

4. Зміни до плану превентивної реструктуризації вносяться у порядку, встановленому для його затвердження.

5. Боржник і залучений кредитор шляхом укладення договору можуть змінити свої права і обов'язки, передбачені планом превентивної реструктуризації, зокрема передбачити відстрочення чи розстрочення виконання, якщо така зміна не надає переваги залученому кредитору порівняно з умовами плану превентивної реструктуризації. Копія такого договору надсилається адміністратору превентивної реструктуризації, залученим кредиторам та до суду.

Розділ VII. ЗАКРИТТЯ ПРОЦЕДУРИ ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ

Стаття 33²⁷. Закриття процедури превентивної реструктуризації

1. Господарський суд закриває процедуру превентивної реструктуризації у разі:

- 1) виконання боржником плану превентивної реструктуризації;
- 2) якщо боржником у випадку, передбаченому частиною третьою статті 33⁵ цього Кодексу, не подано у строки, встановлені господарським судом, план превентивної реструктуризації;
- 3) припинення у встановленому законодавством порядку юридичної особи – боржника, про що є відповідний запис у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;
- 4) припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця – боржника;
- 5) відкриття у випадках, передбачених цим Кодексом, провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника;
- 6) подання боржником заяви про закриття процедури превентивної реструктуризації;
- 7) прийняття господарським судом рішення про відмову у затвердженні плану превентивної реструктуризації, у тому числі в порядку крос-класового затвердження плану превентивної реструктуризації;
- 8) невиконання плану превентивної реструктуризації – за заявою боржника, адміністратора превентивної реструктуризації, у разі його призначення, або залученого кредитора;
- 9) якщо господарським судом протягом 12 місяців з дати відкриття

процедури превентивної реструктуризації не затверджено план превентивної реструктуризації;

10) якщо боржник до дати заключного засідання не усунув порушення, встановлені частиною четвертою статті 33²¹ цього Кодексу;

11) в інших випадках, передбачених цим Кодексом.

2. Ухвала господарського суду про закриття процедури превентивної реструктуризації скасовує усі заходи захисту боржника.

3. Копія ухвали про закриття процедури превентивної реструктуризації надсилається боржнику, залученим кредиторам, органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, у якого перебуває виконавче провадження на виконанні, державному реєстратору за місцезнаходженням боржника, органу, уповноваженому управляти державним майном боржника – державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі.

Стаття 33²⁸. Закриття процедури превентивної реструктуризації у зв'язку з виконанням плану превентивної реструктуризації

1. За результатами виконання плану превентивної реструктуризації боржник або адміністратор превентивної реструктуризації, у разі його призначення, подає до господарського суду заяву про затвердження звіту про виконання плану превентивної реструктуризації, до якої додаються:

1) звіт про виконання плану превентивної реструктуризації;

2) докази надсилання копії заяви залученим кредиторам.

2. Господарський суд розглядає заяву про затвердження звіту про виконання плану превентивної реструктуризації протягом 10 днів з дня її надходження.

Про затвердження звіту про виконання плану превентивної реструктуризації та закриття процедури превентивної реструктуризації або про відмову в затвердженні такого звіту господарський суд постановляє ухвалу.

Господарський суд в ухвалі про затвердження звіту про виконання плану превентивної реструктуризації та закриття процедури превентивної реструктуризації зазначає, що виконавчі документи за вимогами залучених кредиторів, включених до плану превентивної реструктуризації, визнаються такими, що не підлягають виконанню.

3. Вимоги кредиторів щодо неустойки (штрафів, пені) та інших фінансових санкцій за порушення зобов'язання, а також вимоги кредиторів, які прощаються (списуються) згідно із затвердженим судом планом превентивної реструктуризації, вважаються погашеними (прощеними) після завершення виконання плану превентивної реструктуризації, про що

господарський суд зазначає в ухвалі про закриття процедури превентивної реструктуризації.

Розділ VIII. СПРОЩЕНА ПРОЦЕДУРА ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ

Стаття 33²⁹. Спрощена процедура превентивної реструктуризації

1. Боржник має право звернутися до господарського суду із заявою про відкриття процедури превентивної реструктуризації та затвердження плану превентивної реструктуризації у спрощеному порядку з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею, за умови що дотримані такі вимоги:

1) боржником поза процедурою превентивної реструктуризації, передбаченою цією Книгою, розроблено план превентивної реструктуризації, який відповідає вимогам, передбаченим частиною першою статті 33¹⁵ цього Кодексу;

2) боржник отримав схвалення плану превентивної реструктуризації залученими кредиторами, голосів яких достатньо для схвалення плану превентивної реструктуризації відповідно до вимог статті 33²⁰ цього Кодексу;

3) адміністратор превентивної реструктуризації надав висновок про відповідність плану превентивної реструктуризації вимогам, передбаченим цією Книгою;

4) боржник надіслав схвалений план превентивної реструктуризації усім залученим кредиторам одночасно з поданням його для затвердження до суду.

2. Господарський суд розглядає план превентивної реструктуризації в порядку, визначеному цією Книгою.

3. Положення статті 33²³ цього Кодексу не застосовуються до спрощеної процедури превентивної реструктуризації.

Стаття 34. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство

1. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство подається кредитором або боржником або Національним банком України у випадках, передбачених цим Кодексом, а стосовно боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, - також органом (суб'єктом), уповноваженим управляти державним майном, у письмовій формі та повинна містити:

3. Заява кредитора, крім відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, повинна містити відомості про розмір вимог кредитора до боржника із зазначенням окремо розміру неустойки (штрафу, пені), яка підлягає сплаті.

Стаття 34. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство

1. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство подається кредитором або боржником або Національним банком України у випадках, передбачених цим Кодексом, ~~а стосовно боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, - також органом (суб'єктом), уповноваженим управляти державним майном,~~ у письмовій формі та повинна містити:

3. Заява кредитора, крім відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, повинна містити відомості про розмір вимог кредитора до боржника із зазначенням окремо розміру неустойки (штрафу, пені), яка підлягає сплаті, **а також інформацію про заінтересованість кредитора стосовно боржника.**

4. До заяви боржника про відкриття провадження у справі про банкрутство додаються:

довіреність чи інший документ, що засвідчує повноваження представника, якщо заяву підписано представником;

докази загрози неплатоспроможності;

докази авансування винагороди арбітражному керуючому трьох розмірів мінімальної заробітної плати за три місяці виконання повноважень;

установчі документи боржника - юридичної особи;

бухгалтерський баланс боржника на останню звітну дату;

перелік кредиторів боржника, вимоги яких визнаються боржником, із зазначенням загальної суми грошових вимог усіх кредиторів, а також щодо кожного кредитора - ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), сума грошових вимог (загальної суми заборгованості, заборгованості за основним зобов'язанням та суми неустойки (штрафу, пені) окремо), підстави виникнення зобов'язань, а також строк їх виконання згідно із законом або договором;

перелік майна боржника із зазначенням його балансової вартості та місцезнаходження, а також загальна балансова вартість майна;

перелік майна, що перебуває у заставі або є обтяженим у інший спосіб, його місцезнаходження, вартість, а також інформація про кредиторів, на користь яких вчинено обтяження майна боржника, - ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), сума грошових вимог, підстави виникнення зобов'язань, а також строк їх виконання згідно із законом або договором;

довідка органів приватизації (органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності) про наявність або відсутність на балансі підприємства, щодо якого подано заяву про відкриття провадження у справі, державного майна, що в процесі приватизації (корпоратизації) не увійшло до його статутного капіталу;

4. До заяви боржника про відкриття провадження у справі про банкрутство додаються:

довіреність чи інший документ, що засвідчує повноваження представника, якщо заяву підписано представником;

докази неплатоспроможності чи її загрози;

докази авансування винагороди арбітражному керуючому трьох розмірів мінімальної заробітної плати за три місяці виконання повноважень;

установчі документи боржника - юридичної особи;

бухгалтерський баланс боржника на останню звітну дату;

перелік кредиторів боржника, вимоги яких визнаються боржником, із зазначенням загальної суми грошових вимог усіх кредиторів, а також щодо кожного кредитора - ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), сума грошових вимог (загальної суми заборгованості, заборгованості за основним зобов'язанням та суми неустойки (штрафу, пені) окремо), підстави виникнення зобов'язань, а також строк їх виконання згідно із законом або договором;

перелік майна боржника із зазначенням його балансової вартості та місцезнаходження, а також загальна балансова вартість майна;

перелік майна, що перебуває у заставі або є обтяженим у інший спосіб, його місцезнаходження, вартість, а також інформація про кредиторів, на користь яких вчинено обтяження майна боржника, - ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), сума грошових вимог, підстави виникнення зобов'язань, а також строк їх виконання згідно із законом або договором;

Виключено

<p>перелік осіб, які мають невиконані зобов'язання перед боржником, із зазначенням вартості таких зобов'язань, строку виконання та підстав виникнення;</p> <p>відомості про всі рахунки у депозитарних установах боржника, відкриті в банках та інших фінансово-кредитних установах, їх реквізити;</p> <p>відомості про всі рахунки, на яких ведеться облік прав на цінні папери, що належать боржнику, їх реквізити;</p> <p>відомості про всі рахунки, електронні гаманці, відкриті у небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, що належать боржнику, їх реквізити;</p> <p>протокол загальних зборів (конференції) працівників боржника, відповідне рішення первинної профспілкової організації боржника (за наявності кількох первинних організацій - їхнє спільне рішення) про обрання представника працівників боржника для участі у справі, якщо такі збори (конференція) відбулися до подання заяви боржника до господарського суду;</p> <p>копія спеціального дозволу на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею, та довідка про наявність у боржника матеріальних носіїв секретної інформації (технічної документації, виробів, дослідних зразків тощо);</p> <p>рішення вищого органу управління боржника, а стосовно боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, - органу (суб'єкта), уповноваженого управляти державним майном про звернення до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі;</p> <p>інші документи, що підтверджують неплатоспроможність боржника.</p> <p>У разі подання до відкриття провадження двох чи більше заяв кредиторів про відкриття провадження у справі про банкрутство господарський суд призначає заяви до розгляду в одному судовому засіданні, за результатами якого за заявою, що подана першою, у разі її відповідності вимогам цього Кодексу, відкриває провадження у справі про банкрутство. Інші заяви господарський суд залишає без розгляду.</p> <p>Залишення заяви кредитора про відкриття провадження у справі про банкрутство без розгляду з підстав, визначених цією статтею, не перешкоджає зверненню такого кредитора як конкурсного з вимогами до боржника у порядку, визначеному статтею 45 цього Кодексу.</p> <p>5. Боржник подає заяву до господарського суду за наявності майна, достатнього</p>	<p>перелік осіб, які мають невиконані зобов'язання перед боржником, із зазначенням вартості таких зобов'язань, строку виконання та підстав виникнення;</p> <p>відомості про всі рахунки у депозитарних установах боржника, відкриті в банках та інших фінансово-кредитних установах, їх реквізити;</p> <p>відомості про всі рахунки, на яких ведеться облік прав на цінні папери, що належать боржнику, їх реквізити;</p> <p>відомості про всі рахунки, електронні гаманці, відкриті у небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, що належать боржнику, їх реквізити;</p> <p>Виключено</p> <p>копія спеціального дозволу на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею, та довідка про наявність у боржника матеріальних носіїв секретної інформації (технічної документації, виробів, дослідних зразків тощо);</p> <p>рішення вищого органу управління боржника, а стосовно боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, - органу (суб'єкта), уповноваженого управляти державним майном про звернення до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі;</p> <p>інші документи, що підтверджують неплатоспроможність боржника чи її загрозу.</p> <p>Виключено</p> <p>Виключено</p> <p>5. Боржник подає заяву до господарського суду за наявності майна, достатнього</p>
---	---

<p>для покриття витрат, пов'язаних з провадженням у справі, якщо інше не передбачено цим Кодексом.</p> <p>6. Боржник зобов'язаний у місячний строк звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі у разі, якщо задоволення вимог одного або кількох кредиторів призведе до неможливості виконання грошових зобов'язань боржника в повному обсязі перед іншими кредиторами (загроза неплатоспроможності), та в інших випадках, передбачених цим Кодексом. Якщо органи управління боржника допустили порушення цих вимог, вони несуть солідарну відповідальність за незадоволення вимог кредиторів. Питання порушення органами управління боржника зазначених вимог підлягає розгляду господарським судом під час здійснення провадження у справі. У разі виявлення такого порушення про це зазначається в ухвалі господарського суду, що є підставою для подальшого звернення кредиторів своїх вимог до зазначених осіб.</p>	<p>для покриття витрат, пов'язаних з провадженням у справі, якщо інше не передбачено цим Кодексом.</p> <p>Від імені боржника – юридичної особи заява може бути подана керівником або іншою особою відповідно до статутних документів боржника, або особою, визначеною рішенням вищого органу управління, а щодо боржника – державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, – також органом (суб'єктом), уповноваженим управляти державним майном.</p> <p>6. Боржник зобов'язаний у місячний строк звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство у разі виникнення неплатоспроможності, зокрема якщо задоволення вимог одного або кількох кредиторів призведе до неможливості виконання грошових зобов'язань боржника в повному обсязі перед іншими кредиторами або якщо розмір грошових зобов'язань боржника, строк виконання яких настав, перевищує вартість активів боржника, та в інших випадках, передбачених цим Кодексом. Якщо органи управління боржника допустили порушення цих вимог, вони несуть солідарну відповідальність за незадоволення вимог кредиторів. Питання порушення органами управління боржника зазначених вимог підлягає розгляду господарським судом під час здійснення провадження у справі. У разі виявлення такого порушення про це зазначається в ухвалі господарського суду, що є підставою для подальшого звернення кредиторів своїх вимог до зазначених осіб.</p>
<p>Стаття 35. Прийняття заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство</p> <p>1. У разі відсутності підстав для відмови у прийнятті, залишення без руху або для повернення заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство господарський суд приймає заяву до розгляду, про що не пізніше п'яти днів з дня її надходження постановляє ухвалу, в якій зазначаються: дата проведення підготовчого засідання суду; прізвище, ім'я та по батькові арбітражних керуючих, визначених шляхом автоматизованого відбору із застосуванням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України. Ухвалою про прийняття заяви про відкриття провадження у справі господарський суд має право вирішити питання про: зобов'язання заявника, боржника та інших осіб надати суду додаткові відомості, необхідні для вирішення питання про відкриття провадження у справі про банкрутство; вжиття заходів для забезпечення вимог кредиторів шляхом заборони власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника та боржнику приймати рішення про ліквідацію, реорганізацію боржника, а також відчужувати основні засоби.</p> <p>2. Підготовче засідання суду проводиться не пізніше 14 днів з дня</p>	<p>Стаття 35. Прийняття заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство</p> <p>1. У разі відсутності підстав для відмови у прийнятті, залишення без руху або для повернення заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство господарський суд приймає заяву до розгляду, про що не пізніше п'яти днів з дня її надходження постановляє ухвалу, в якій зазначаються: дата проведення підготовчого засідання суду; прізвище, ім'я та по батькові арбітражних керуючих, визначених шляхом автоматизованого відбору із застосуванням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України. Ухвалою про прийняття заяви про відкриття провадження у справі господарський суд має право вирішити питання про: зобов'язання заявника, боржника та інших осіб надати суду додаткові відомості, необхідні для вирішення питання про відкриття провадження у справі про банкрутство; вжиття заходів для забезпечення вимог кредиторів шляхом заборони власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника та боржнику приймати рішення про ліквідацію, реорганізацію боржника, а також відчужувати основні засоби.</p> <p>2. Підготовче засідання суду проводиться не пізніше 14 днів з дня постановлення</p>

<p>постановлення ухвали про прийняття заяви про відкриття провадження у справі, а за наявності поважних причин (здійснення сплати грошових зобов'язань кредиторам тощо) - не пізніше 20 днів.</p> <p>3. Ухвала про прийняття заяви про відкриття провадження у справі надсилається сторонам та до органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, у якого перебуває виконавче провадження на виконанні, державному реєстратору за місцезнаходженням боржника, до органу, уповноваженого управляти державним майном боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, арбітражним керуючим, визначеним шляхом автоматизованого відбору із застосуванням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України.</p>	<p>ухвали про прийняття заяви про відкриття провадження у справі, а за наявності поважних причин (здійснення сплати грошових зобов'язань кредиторам тощо) - не пізніше 20 днів.</p> <p>3. Ухвала про прийняття заяви про відкриття провадження у справі надсилається сторонам та до органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, у якого перебуває виконавче провадження на виконанні, державному реєстратору за місцезнаходженням боржника, до органу, уповноваженого управляти державним майном боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, арбітражним керуючим, визначеним шляхом автоматизованого відбору із застосуванням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України.</p> <p>4. У разі подання до суду до відкриття провадження у справі про банкрутство та прийняття судом до розгляду двох чи більше заяв кредиторів про відкриття провадження у справі про банкрутство господарський суд призначає всі прийняті судом до розгляду заяви для їх розгляду в одному підготовчому судовому засіданні, за результатами якого за заявою, що подана першою, у разі її відповідності вимогам цього Кодексу, відкриває провадження у справі про банкрутство. Інші заяви господарський суд залишає без розгляду. У разі прийняття господарським судом рішення про відмову у відкритті провадження у справі про банкрутство за заявою кредитора, що подана першою, господарський суд розглядає інші заяви в порядку черговості їх подання до суду кредиторами. Залишення заяви кредитора про відкриття провадження у справі про банкрутство без розгляду з підстав, визначених цією статтею, не перешкоджає зверненню такого кредитора як конкурсного з вимогами до боржника у порядку, визначеному статтею 45 цього Кодексу.</p>
<p>Стаття 37. Відмова у прийнятті заяви про відкриття провадження у справі, залишення заяви без руху</p> <p>1. Господарський суд не пізніше п'яти днів з дня надходження заяви про відкриття провадження у справі відмовляє у прийнятті заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство боржника не допускається згідно з цим Кодексом або законом; заява надійшла від кредитора, вимоги якого включені до затвердженого плану санації відповідно до статті 5 цього Кодексу, і відсутні докази невиконання зобов'язань за таким планом санації; стосовно боржника відкрито провадження у справі про банкрутство; юридичну особу - боржника припинено в установленому законом порядку.</p>	<p>Стаття 37. Відмова у прийнятті заяви про відкриття провадження у справі, залишення заяви без руху</p> <p>1. Господарський суд не пізніше п'яти днів з дня надходження заяви про відкриття провадження у справі відмовляє у прийнятті заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство боржника не допускається згідно з цим Кодексом або законом; стосовно боржника відкрито процедуру превентивної реструктуризації та діють заходи захисту боржника, передбачені пунктом 1 частини третьої статті 33¹¹ цього Кодексу; щодо боржника наявний затверджений судом план превентивної реструктуризації та заява надійшла від залученого кредитора і відсутні докази невиконання боржником зобов'язань за таким планом превентивної реструктуризації;</p>

	юридичну особу - боржника припинено в установленому законом порядку.
<p>Стаття 40. Забезпечення вимог кредиторів</p> <p>2. У процедурі розпорядження майном за клопотанням розпорядника майна, сторін або інших учасників справи про банкрутство, що містить підтверджені відомості про перешкоджання керівником або органом управління боржника виконанню повноважень розпорядника майна, невжиття заходів щодо забезпечення збереження майна боржника, а також про вчинення ними дій, що порушують права та законні інтереси боржника або кредиторів, господарський суд має право припинити повноваження керівника або органу управління боржника та покласти виконання його обов'язків на розпорядника майна. Про припинення повноважень керівника або органу управління боржника та покладання його обов'язків на розпорядника майна господарський суд виносить ухвалу.</p> <p>3. З дня постановлення господарським судом ухвали про припинення повноважень керівника або органу управління боржника відповідні посадові особи боржника, повноваження яких припинені ухвалою господарського суду, зобов'язані протягом трьох днів передати розпоряднику майна, а розпорядник майна - прийняти бухгалтерську та іншу документацію боржника, його печатки і штампи, матеріальні та інші цінності.</p> <p>4. Заходи щодо забезпечення вимог кредиторів діють відповідно до дня введення процедури санації і призначення керуючого санацією або до прийняття постанови про визнання боржника банкрутом, відкриття ліквідаційної процедури і призначення ліквідатора, або до закриття провадження у справі. Господарський суд має право скасувати або змінити заходи щодо забезпечення вимог кредиторів до настання зазначених обставин, про що постановляє ухвалу.</p>	<p>Стаття 40. Забезпечення вимог кредиторів</p> <p>2. У процедурі розпорядження майном за клопотанням розпорядника майна, сторін або інших учасників справи про банкрутство, що містить підтверджені відомості про перешкоджання виконавчим органом боржника виконанню повноважень розпорядника майна, невжиття заходів щодо забезпечення збереження майна боржника, а також про вчинення ними дій, що порушують права та законні інтереси боржника або кредиторів, господарський суд має право припинити повноваження виконавчого органу боржника та покласти виконання його обов'язків на розпорядника майна. Про припинення повноважень виконавчого органу боржника та покладання його обов'язків на розпорядника майна господарський суд виносить ухвалу, яка є виконавчим документом та підлягає примусовому виконанню.</p> <p>3. З дня постановлення господарським судом ухвали про припинення повноважень виконавчого органу боржника відповідні посадові особи боржника, повноваження яких припинені ухвалою господарського суду, зобов'язані протягом трьох днів передати розпоряднику майна, а розпорядник майна - прийняти бухгалтерську та іншу документацію боржника, його печатки і штампи, матеріальні та інші цінності. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків відповідні посадові особи боржника несуть відповідальність за збитки, завдані боржнику або кредиторам таким ухиленням.</p> <p>4. Заходи щодо забезпечення вимог кредиторів діють відповідно до дня введення процедури санації і призначення керуючого санацією або до прийняття постанови про визнання боржника банкрутом, відкриття ліквідаційної процедури і призначення ліквідатора, або до закриття провадження у справі. Господарський суд має право скасувати або змінити заходи щодо забезпечення вимог кредиторів до настання зазначених обставин, про що постановляє ухвалу.</p>
<p>Стаття 41. Мораторій на задоволення вимог кредиторів</p> <p>3. Протягом дії мораторію на задоволення вимог кредиторів: забороняється стягнення на підставі виконавчих та інших документів, що містять майнові вимоги, у тому числі на предмет застави, за якими стягнення здійснюється в судовому або в позасудовому порядку відповідно до законодавства, крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від продажу майна боржника), перебування майна на стадії продажу з моменту оприлюднення інформації про продаж, а також у разі виконання рішень у немайнових спорах; забороняється виконання вимог, на які поширюється мораторій;</p>	<p>Стаття 41. Мораторій на задоволення вимог кредиторів</p> <p>3. Протягом дії мораторію на задоволення вимог кредиторів: забороняється стягнення на підставі виконавчих та інших документів, що містять майнові вимоги, у тому числі на предмет застави, за якими стягнення здійснюється в судовому або позасудовому порядку відповідно до законодавства, крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від продажу майна боржника) або перебування майна боржника, яке є предметом забезпечення, на стадії продажу з моменту оприлюднення інформації про продаж, а також у разі виконання рішень у немайнових спорах;</p>

не нараховується неустойка (штраф, пеня), не застосовуються інші фінансові санкції за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань із задоволення всіх вимог, на які поширюється мораторій;
зупиняється перебіг позовної давності на період дії мораторію;
не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошового зобов'язання, три проценти річних від простроченої суми тощо.

5. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на вимоги поточних кредиторів, виплату заробітної плати та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, повернення невикористаних та своєчасно неповернутих коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян, виплату авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від їх вчинення.

Дія мораторію не поширюється на будь-які дії довірчого власника щодо об'єкта довірчої власності, довірчим засновником якої є боржник. Дія мораторію не поширюється на процедуру обов'язкового звернення стягнення на об'єкт довірчої власності.

Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів у разі одночасного задоволення вимог кредиторів у процедурі розпорядження майном, керуючим санацією згідно з планом санації, а також ліквідатором у ліквідаційній процедурі в порядку черговості, встановленому цим Кодексом.

Стягнення грошових коштів за вимогами кредиторів за зобов'язаннями, на які не поширюється дія мораторію, крім випадків, передбачених статтею 94 цього Кодексу, провадиться з рахунку боржника в установі банку, небанківському надавачу платіжних послуг або з електронного гаманця боржника в емітенті електронних грошей.

Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів шляхом звернення стягнення на предмет обтяження, що забезпечує виконання зобов'язань суб'єкта підприємницької діяльності - сторони генеральної угоди відповідно до вимог статті 94 цього Кодексу.

Звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які не поширюється дія мораторію, здійснюється виключно за ухвалою господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника, крім випадків, передбачених статтею 94 цього Кодексу.

6. Під час процедури розпорядження майном боржник має право задовольняти лише ті вимоги кредиторів, на які згідно з частиною п'ятою цієї статті не поширюється дія мораторію.

Задоволення забезпечених вимог кредиторів за рахунок майна боржника, яке є предметом забезпечення, здійснюється лише в межах провадження у справі про банкрутство.

забороняється виконання вимог, на які поширюється мораторій;
не нараховується неустойка (штраф, пеня), не застосовуються інші фінансові санкції за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань із задоволення всіх вимог, на які поширюється мораторій;
зупиняється перебіг позовної давності на період дії мораторію;
не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошового зобов'язання, три проценти річних від простроченої суми тощо.

5. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на вимоги поточних кредиторів, виплату заробітної плати та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, повернення невикористаних та своєчасно неповернутих коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян, виплату авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від їх вчинення.

Дія мораторію не поширюється на будь-які дії довірчого власника щодо об'єкта довірчої власності, довірчим засновником якої є боржник. Дія мораторію не поширюється на процедуру обов'язкового звернення стягнення на об'єкт довірчої власності.

Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів у разі одночасного задоволення вимог кредиторів у процедурі розпорядження майном, керуючим санацією згідно з планом санації, а також ліквідатором у ліквідаційній процедурі в порядку черговості, встановленому цим Кодексом.

Стягнення грошових коштів за вимогами кредиторів за зобов'язаннями, на які не поширюється дія мораторію, крім випадків, передбачених статтею 94 цього Кодексу, провадиться з рахунку боржника в установі банку, небанківському надавачу платіжних послуг або з електронного гаманця боржника в емітенті електронних грошей.

Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів шляхом звернення стягнення на предмет обтяження, що забезпечує виконання зобов'язань суб'єкта підприємницької діяльності - сторони генеральної угоди відповідно до вимог статті 94 цього Кодексу.

Звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які не поширюється дія мораторію, здійснюється виключно за ухвалою господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника, крім випадків, передбачених **частиною восьмою цієї статті та** статтею 94 цього Кодексу.

6. Під час процедури розпорядження майном боржник має право задовольняти лише ті вимоги кредиторів, на які згідно з частиною п'ятою цієї статті не поширюється дія мораторію.

Задоволення забезпечених вимог кредиторів за рахунок майна боржника, яке є предметом забезпечення, здійснюється лише в межах провадження у справі про банкрутство, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

<p>8. Дія мораторію припиняється з дня закриття провадження у справі про банкрутство.</p> <p>Щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів за рахунок майна боржника, яке є предметом забезпечення, дія мораторію припиняється автоматично після спливу 170 календарних днів з дня введення процедури розпорядження майном, якщо господарським судом протягом цього часу не було винесено постанову про визнання боржника банкрутом або ухвалу про введення процедури санації.</p> <p>Під час процедури санації боржника за клопотанням забезпеченого кредитора господарський суд може прийняти рішення про припинення дії мораторію щодо майна боржника, яке є предметом забезпечення, якщо таке майно не задіяне у виконанні плану санації боржника або є швидкозношуваним предметом чи товаром, що швидко псується.</p>	<p>8. Дія мораторію припиняється з дня закриття провадження у справі про банкрутство.</p> <p>Щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів за рахунок майна боржника, яке є предметом забезпечення, дія мораторію припиняється автоматично та забезпечений кредитор отримує право звернути стягнення на предмет забезпечення, у тому числі поза межами справи про банкрутство, після спливу 170 календарних днів з дня введення процедури розпорядження майном, якщо господарським судом протягом цього часу не винесено постанову про визнання боржника банкрутом або ухвалу про введення процедури санації, або ухвалу про продовження строку дії мораторію щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів.</p> <p>Під час процедури санації боржника за клопотанням забезпеченого кредитора господарський суд може прийняти рішення про припинення дії мораторію щодо майна боржника, яке є предметом забезпечення, якщо таке майно не задіяне у виконанні плану санації боржника або є швидкозношуваним предметом чи товаром, що швидко псується.</p> <p>Господарський суд за клопотанням розпорядника майна, кредиторів або боржника до завершення строку дії мораторію, передбаченого цією частиною, може продовжити строк дії мораторію щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів, якщо: план санації розробляється і має перспективи бути затвердженим судом та майно, яке є предметом забезпечення, може бути задіяне у виконанні плану санації або таке майно є невід'ємною частиною цілісного майнового комплексу боржника; вартість майна, яке є предметом забезпечення, значно перевищує розмір вимог забезпеченого кредитора; наявні інші підстави, які свідчать, що продаж майна, яке є предметом забезпечення окремо від іншого майна боржника, матиме наслідком значне зниження вартості майна, яке не є предметом забезпечення. Про продовження строку дії мораторію щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів господарський суд постановляє ухвалу.</p>
<p>Стаття 44. Введення процедури розпорядження майном боржника</p> <p>12. Повноваження керівника боржника та виконавчих органів його управління, покладені на них відповідно до законодавства чи установчих документів, можуть бути припинені в разі, якщо ними не вживаються заходи щодо забезпечення збереження майна боржника, створюються перешкоди діям розпорядника майна чи допускаються інші порушення законодавства.</p> <p>У разі виявлення обставин, передбачених абзацом першим цієї частини, за клопотанням кредиторів або інших учасників справи ухвалою господарського суду повноваження керівника та виконавчих органів управління боржника припиняються, а виконання відповідних обов'язків тимчасово покладається на розпорядника майна до призначення в порядку, визначеному законодавством та установчими документами, нового керівника боржника та виконавчих органів управління боржника.</p> <p>13. З дня постановлення господарським судом ухвали про припинення повноважень керівника боржника або органів управління боржника керівник,</p>	<p>Стаття 44. Введення процедури розпорядження майном боржника</p> <p>Частини 12 та 13 виключено</p>

повноваження якого припинені ухвалою господарського суду, зобов'язаний протягом трьох днів передати розпоряднику майна, а розпорядник майна - прийняти бухгалтерську та іншу документацію боржника, його печатки і штампи, матеріальні та інші цінності. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків керівник боржника несе зобов'язання з відшкодування збитків, завданих таким ухиленням.

Стаття 45. Виявлення кредиторів та осіб, які мають бажання взяти участь у санації боржника

3. Заява кредитора має містити:

найменування господарського суду, до якого подається заява;
найменування боржника, його місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

ім'я або найменування кредитора, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

розмір вимог кредитора до боржника з окремим зазначенням суми неустойки (штрафу, пені);

виклад обставин, що підтверджують вимоги до боржника, та їх обґрунтування;
відомості про наявність заставного майна боржника, яке є забезпеченням вимог;
перелік документів, що додаються до заяви.

До заяви в обов'язковому порядку додаються докази сплати судового збору, докази надсилання копії заяви боржнику і розпоряднику майна, а також документи, що підтверджують грошові вимоги до боржника.

Заява підписується кредитором або його уповноваженим представником.

Господарський суд зобов'язаний прийняти заяву кредитора, подану з дотриманням вимог цього Кодексу та Господарського процесуального кодексу України, про що постановляється ухвала, в якій зазначається дата попереднього

Стаття 45. Виявлення кредиторів та осіб, які мають бажання взяти участь у санації боржника

3. Заява кредитора має містити:

найменування господарського суду, до якого подається заява;
найменування боржника, його місцезнаходження, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

ім'я або найменування кредитора, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті);

розмір вимог кредитора до боржника з окремим зазначенням суми неустойки (штрафу, пені);

виклад обставин, що підтверджують вимоги до боржника, та їх обґрунтування;
відомості про наявність заставного майна боржника, яке є забезпеченням вимог;
інформацію про заінтересованість кредитора стосовно боржника;
перелік документів, що додаються до заяви.

До заяви в обов'язковому порядку додаються докази сплати судового збору, докази надсилання копії заяви боржнику і розпоряднику майна, а також документи, що підтверджують грошові вимоги до боржника.

Заява підписується кредитором або його уповноваженим представником.

Господарський суд зобов'язаний прийняти заяву кредитора, подану з дотриманням вимог цього Кодексу та Господарського процесуального кодексу

<p>засідання суду.</p>	<p>України, про що постановляється ухвала, в якій зазначається дата попереднього засідання суду.</p>
<p>Стаття 47. Попереднє засідання господарського суду</p> <p>2. У попередньому засіданні господарський суд розглядає всі вимоги кредиторів, що надійшли протягом строку, передбаченого частиною першою статті 45 цього Кодексу, у тому числі щодо яких були заперечення боржника або розпорядника майна.</p> <p>За результатами розгляду вимог окремого кредитора господарський суд постановляє ухвалу про їх визнання чи відхилення (повністю або частково), що не може бути оскаржена окремо від ухвали господарського суду, постановленої за результатами попереднього засідання.</p> <p>У разі необхідності господарський суд може оголосити перерву в попередньому засіданні.</p> <p>За результатами попереднього засідання господарський суд постановляє ухвалу, в якій зазначаються:</p> <p>розмір та перелік усіх визнаних судом вимог кредиторів, що вносяться розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів;</p> <p>розмір та перелік не визнаних судом вимог кредиторів;</p> <p>дата проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів;</p> <p>дата підсумкового засідання суду, на якому буде постановлено ухвалу про санацію боржника чи постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури, чи ухвалу про закриття провадження у справі про банкрутство, чи ухвалу про продовження строку процедури розпорядження майном та відкладення підсумкового засідання суду, яке має відбутися у строки, встановлені частиною другою статті 44 цього Кодексу.</p> <p>Розпорядник майна за результатами попереднього засідання вносить до реєстру вимог кредиторів відомості про кожного кредитора, розмір його вимог за грошовими зобов'язаннями, наявність права вирішального голосу в представницьких органах кредиторів, черговість задоволення кожної вимоги.</p> <p>Неустойка (штраф, пеня) враховується в реєстрі вимог кредиторів окремо від основних зобов'язань у шосту чергу.</p> <p>Погашення неустойки (штрафу, пені) у справі про банкрутство можливе лише в ліквідаційній процедурі.</p> <p>Ухвала попереднього засідання є підставою для визначення кількості голосів, які належать кожному конкурсному кредитору під час прийняття рішення на зборах (комітеті) кредиторів. Для визначення кількості голосів для участі у представницьких органах кредиторів зі складу вимог конкурсних кредиторів виключається неустойка (штраф, пеня).</p>	<p>Стаття 47. Попереднє засідання господарського суду</p> <p>2. У попередньому засіданні господарський суд розглядає всі вимоги кредиторів, що надійшли протягом строку, передбаченого частиною першою статті 45 цього Кодексу, у тому числі щодо яких були заперечення боржника або розпорядника майна.</p> <p>За результатами розгляду вимог окремого кредитора господарський суд постановляє ухвалу про їх визнання чи відхилення (повністю або частково), що не може бути оскаржена окремо від ухвали господарського суду, постановленої за результатами попереднього засідання.</p> <p>У разі необхідності господарський суд може оголосити перерву в попередньому засіданні.</p> <p>За результатами попереднього засідання господарський суд постановляє ухвалу, в якій зазначаються:</p> <p>розмір, черговість задоволення кожної визнаної вимоги та перелік усіх визнаних судом вимог кредиторів, що вносяться розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів, у тому числі вимог кредиторів, які є заінтересованими стосовно боржника розмір та перелік не визнаних судом вимог кредиторів;</p> <p>дата проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів;</p> <p>дата підсумкового засідання суду, на якому буде постановлено ухвалу про санацію боржника чи постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури, чи ухвалу про закриття провадження у справі про банкрутство, чи ухвалу про продовження строку процедури розпорядження майном та відкладення підсумкового засідання суду, яке має відбутися у строки, встановлені частиною другою статті 44 цього Кодексу.</p> <p>Розпорядник майна за результатами попереднього засідання вносить до реєстру вимог кредиторів відомості про кожного кредитора, розмір його вимог за грошовими зобов'язаннями, наявність права вирішального голосу в представницьких органах кредиторів, черговість задоволення кожної вимоги.</p> <p>Неустойка (штраф, пеня) враховується в реєстрі вимог кредиторів окремо від основних зобов'язань у шосту чергу.</p> <p>Погашення неустойки (штрафу, пені) у справі про банкрутство можливе лише в ліквідаційній процедурі.</p> <p>Ухвала попереднього засідання є підставою для визначення кількості голосів, які належать кожному конкурсному кредитору під час прийняття рішення на зборах (комітеті) кредиторів. Для визначення кількості голосів для участі у представницьких органах кредиторів зі складу вимог конкурсних кредиторів виключається неустойка (штраф, пеня).</p> <p>Конкурсні кредитори, заінтересовані стосовно боржника, не мають права вирішального голосу на зборах (комітеті) кредиторів.</p>

Стаття 48. Збори кредиторів та комітет кредиторів

1. Протягом 10 днів з дня постановлення ухвали за результатами попереднього засідання господарського суду розпорядник майна письмово повідомляє кредиторів згідно з реєстром вимог кредиторів, уповноважену особу працівників боржника та уповноважену особу засновників (учасників, акціонерів) боржника про місце і час проведення зборів кредиторів та організовує їх проведення.

Учасниками зборів кредиторів боржника з правом вирішального голосу є конкурсні кредитори, визнані господарським судом у попередньому засіданні та внесені розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів.

У зборах кредиторів боржника можуть брати участь із правом дорадчого голосу: кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника;

кредитори з вимогами щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян;

конкурсні кредитори, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання;

представник працівників боржника;

уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника;

представник органу, уповноваженого управляти державним майном;

арбітражний керуючий.

У разі застосування до кредитора або до заінтересованої особи стосовно кредитора спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), які передбачають блокування активів, такий кредитор з моменту застосування і на період застосування санкцій має право брати участь у зборах кредиторів лише з правом дорадчого голосу.

3. Збори кредиторів у провадженні у справі про банкрутство скликаються арбітражним керуючим за його ініціативою, за ініціативою комітету кредиторів чи інших кредиторів, сума вимог яких становить не менше ніж третину всіх вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, або за ініціативою однієї третини кількості голосів кредиторів.

Збори кредиторів на вимогу комітету кредиторів або окремих кредиторів скликаються арбітражним керуючим та проводяться протягом двох тижнів з дня надходження письмової вимоги про їх скликання.

У разі якщо арбітражний керуючий не скликає збори кредиторів, комітет кредиторів чи інші кредитори, які ініціюють скликання зборів кредиторів, мають право скликати збори кредиторів самостійно.

Збори кредиторів проводяться за місцезнаходженням боржника. Збори кредиторів мають право визначити інше місце проведення зборів.

Стаття 48. Збори кредиторів та комітет кредиторів

1. Протягом 10 днів з дня постановлення ухвали за результатами попереднього засідання господарського суду розпорядник майна письмово повідомляє кредиторів згідно з реєстром вимог кредиторів, уповноважену особу працівників боржника та уповноважену особу засновників (учасників, акціонерів) боржника про місце і час проведення зборів кредиторів та організовує їх проведення.

Учасниками зборів кредиторів боржника є конкурсні кредитори з правом вирішального голосу, вимоги яких визнані господарським судом за результатами попереднього засідання.

У зборах кредиторів боржника можуть брати участь із правом дорадчого голосу: кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника;

кредитори з вимогами щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян;

конкурсні кредитори, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання;

конкурсні кредитори, заінтересовані стосовно боржника;

представник працівників боржника;

уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника;

представник органу, уповноваженого управляти державним майном;

арбітражний керуючий.

У разі застосування до кредитора або до заінтересованої особи стосовно кредитора спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), які передбачають блокування активів, такий кредитор з моменту застосування і на період застосування санкцій має право брати участь у зборах кредиторів лише з правом дорадчого голосу.

3. Збори кредиторів у провадженні у справі про банкрутство скликаються арбітражним керуючим за його ініціативою, за ініціативою комітету кредиторів чи інших кредиторів, сума вимог яких становить не менше ніж третину всіх вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, або за ініціативою однієї третини кількості голосів кредиторів.

Збори кредиторів на вимогу комітету кредиторів або окремих кредиторів скликаються арбітражним керуючим та проводяться протягом двох тижнів з дня надходження письмової вимоги про їх скликання.

У разі якщо арбітражний керуючий не скликає збори кредиторів, комітет кредиторів чи інші кредитори, які ініціюють скликання зборів кредиторів, мають право скликати збори кредиторів самостійно.

Збори кредиторів проводяться за місцезнаходженням боржника. Збори кредиторів мають право визначити інше місце проведення зборів.

Збори кредиторів можуть проводитися в режимі відеоконференції. Якщо учасник зборів кредиторів не має електронного цифрового підпису, підтвердження особи такого учасника здійснюється у порядку, визначеному Законом України "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи

її спеціальний статус". Носій відеозапису відеоконференції є обов'язковим додатком до протоколу зборів кредиторів. Протокольне рішення зборів кредиторів підписується арбітражним керуючим, а в разі проведення зборів кредиторів без участі арбітражного керуючого – кредитором, обраним головою зборів кредиторів.

Збори кредиторів можуть проводитися шляхом опитування. Ініціатор опитування надсилає всім учасникам зборів кредиторів запит з проектом рішення із запропонованого питання (питань). У такому запиті зазначаються адреса, на яку учасники опитування мають надіслати свою відповідь, та строк надання відповіді. Надсилання запитів здійснюється на адреси електронної пошти учасників зборів кредиторів, зазначені в заявах з грошовими вимогами до боржника, або на офіційно повідомлену адресу. У разі якщо в учасника опитування відсутня адреса електронної пошти, запит надсилається поштовим відправленням. У такому разі строк проведення опитування має враховувати строки надходження поштової кореспонденції. У разі згоди із запропонованим рішенням учасник опитування підписує проект рішення та надсилає його ініціатору протягом 15 днів з дня отримання запиту. Згода учасника опитування з прийнятим рішенням має бути безумовною. Рішення учасника опитування, направлене разом з документами, що підтверджують його повноваження, на електронну пошту ініціатора опитування, підписується з використанням електронного цифрового підпису уповноваженої особи. Рішення учасника опитування, направлене засобами поштового зв'язку, підписується особисто учасником опитування або його представником з наданням документів, що підтверджують повноваження представника. Відповіді, отримані після закінчення встановленого строку, або такі, зміст яких не дає змоги встановити волевиявлення учасника опитування щодо порушеного питання, не враховуються під час підрахунку результатів голосування з такого питання.

Ініціатор опитування зобов'язаний викласти прийняте рішення у письмовій формі, додати до нього копії відповідей усіх учасників опитування та надіслати всім учасникам зборів кредиторів у порядку, встановленому для надсилання запитів, протягом 10 днів з дати завершення строку на прийняття ним відповідей від учасників зборів кредиторів. Датою прийняття рішення вважається останній день строку, протягом якого учасники опитування мали надіслати свої відповіді ініціатору опитування.

4. Конкурсні кредитори мають на зборах кредиторів кількість голосів, пропорційну сумі вимог кредиторів, включених до реєстру вимог кредиторів за результатами попереднього засідання господарського суду та кратну одній тисячі гривень.

Під час визначення кількості голосів кредиторів з правом вирішального голосу не враховуються суми неустойки (штрафу, пені), інші фінансові санкції, моральна шкода, судовий збір у справі про банкрутство, заявлені або сплачені кредиторами в провадженні у справі про банкрутство.

4. Конкурсні кредитори з правом вирішального голосу мають на зборах кредиторів кількість голосів, яка дорівнює сумі вимог кредиторів, включених до реєстру вимог кредиторів за результатами попереднього засідання господарського суду.

Під час визначення кількості голосів кредиторів з правом вирішального голосу не враховуються суми неустойки (штрафу, пені), інші фінансові санкції, моральна шкода, судовий збір у справі про банкрутство, заявлені або сплачені кредиторами в провадженні у справі про банкрутство.

<p>9. Рішення зборів (комітету) кредиторів вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість голосів кредиторів, присутніх на зборах (комітеті) кредиторів.</p> <p>Рішення зборів кредиторів про звернення до господарського суду з клопотанням про введення процедури санації та призначення керуючого санацією приймається зборами кредиторів у порядку, визначеному статтею 52 цього Кодексу для схвалення плану санації. При цьому для визначення кількості голосів кредиторів не враховуються голоси кредиторів, які відповідно до статті 52 цього Кодексу не мають права голосу при схваленні плану санації або змін до нього.</p> <p>Національний банк України має право накладати заборону (вето) на рішення комітету кредиторів, якщо реалізація таких рішень загрожує законним інтересам страховика або кредитної спілки, їхніх кредиторів.</p>	<p>9. Рішення зборів (комітету) кредиторів вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість голосів кредиторів, присутніх на зборах (комітеті) кредиторів.</p> <p>Невід'ємною частиною протокольного рішення зборів (комітету) кредиторів є реєстр кредиторів станом на дату проведення зборів (комітету) кредиторів.</p> <p>Рішення зборів кредиторів про звернення до господарського суду з клопотанням про введення процедури санації та призначення керуючого санацією приймається зборами кредиторів у порядку, визначеному статтею 52 цього Кодексу для схвалення плану санації. При цьому для визначення кількості голосів кредиторів не враховуються голоси кредиторів, які відповідно до статті 52 цього Кодексу не мають права голосу при схваленні плану санації або змін до нього.</p> <p>Національний банк України має право накладати заборону (вето) на рішення комітету кредиторів, якщо реалізація таких рішень загрожує законним інтересам страховика або кредитної спілки, їхніх кредиторів.</p>
<p>Стаття 50. Введення процедури санації боржника</p> <p>1. Господарський суд затверджує схвалений план санації боржника і постановляє ухвалу про введення процедури санації.</p> <p>Під санацією розуміється система заходів, що здійснюються під час провадження у справі про банкрутство з метою запобігання визнанню боржника банкрутом та його ліквідації, спрямованих на оздоровлення фінансово-господарського становища боржника, а також задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів шляхом реструктуризації підприємства, боргів і активів та/або зміни організаційно-правової та виробничої структури боржника.</p>	<p>Стаття 50. Введення процедури санації боржника</p> <p>1. Господарський суд затверджує схвалений план санації боржника і постановляє ухвалу про введення процедури санації.</p> <p>Під санацією розуміється система заходів, що здійснюються під час провадження у справі про банкрутство з метою запобігання визнанню боржника банкрутом та його ліквідації, спрямованих на оздоровлення фінансово-господарського становища боржника, а також задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів шляхом реструктуризації підприємства, боргів і активів та/або зміни організаційно-правової та виробничої структури боржника.</p>
<p>Стаття 52. Розгляд плану санації кредиторами</p> <p>5. Вимоги кредиторів, які є заінтересованими особами стосовно боржника, не враховуються для цілей голосування при схваленні плану санації.</p> <p>Якщо план санації передбачає задоволення вимог окремого незабезпеченого кредитора негайно після затвердження плану санації, такі вимоги не враховуються для цілей голосування при схваленні плану санації.</p> <p>План санації може містити умову про надання права одному або декільком забезпеченим кредиторам звернути стягнення на заставлене майно після затвердження плану санації господарським судом. У такому випадку такі забезпечені кредитори (у межах вимог, забезпечених заставою) не беруть участі у голосуванні щодо питання про схвалення, внесення змін або відхилення плану санації.</p>	<p>Стаття 52. Розгляд плану санації кредиторами</p> <p>5. Вимоги кредиторів, які є заінтересованими особами стосовно боржника, не враховуються для цілей голосування при схваленні плану санації.</p> <p>Якщо план санації передбачає задоволення вимог окремого незабезпеченого кредитора негайно після затвердження плану санації, такі вимоги не враховуються для цілей голосування при схваленні плану санації.</p> <p>План санації може містити умову про надання права одному або декільком забезпеченим кредиторам звернути стягнення на заставлене майно після затвердження плану санації господарським судом. У такому випадку такі забезпечені кредитори (у межах вимог, забезпечених заставою) не беруть участі у голосуванні щодо питання про схвалення, внесення змін або відхилення плану санації.</p>

Стаття 59. Наслідки визнання боржника банкрутом

1. З дня ухвали господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури:

господарська діяльність банкрута завершується закінченням технологічного циклу з виготовлення продукції у разі можливості її продажу, крім укладення та виконання договорів, що мають на меті захист майна банкрута або забезпечення його збереження (підтримання) у належному стані, договорів оренди майна, яке тимчасово не використовується, на період до його продажу у процедурі ліквідації тощо;

строк виконання всіх грошових зобов'язань банкрута вважається таким, що настав;

у банкрута не виникає жодних додаткових зобов'язань, у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури;

припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших економічних санкцій за всіма видами заборгованості банкрута;

відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними чи становити комерційну таємницю;

продаж майна банкрута допускається в порядку, передбаченому цим Кодексом; скасовуються арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, та інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається;

припиняються повноваження органів управління банкрута щодо управління банкрутом та розпорядження його майном, якщо цього не було зроблено раніше, члени виконавчого органу (керівник) банкрута звільняються з роботи у зв'язку з банкрутством підприємства, а також припиняються повноваження власника (органу, уповноваженого управляти майном) майна банкрута.

2. Протягом 15 днів з дня призначення ліквідатора відповідні посадові особи банкрута зобов'язані передати бухгалтерську та іншу документацію, печатки і штампи, матеріальні та інші цінності банкрута ліквідатору. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків відповідні посадові особи банкрута несуть зобов'язання щодо відшкодування збитків, завданих таким ухиленням. Ліквідатор має право замовити виготовлення дублікатів печатки та штампів у разі їх втрати.

3. З метою виявлення кредиторів з вимогами за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, господарський суд здійснює офіційне оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури на офіційному веб-порталі судової влади України.

4. Повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури має містити:

Стаття 59. Наслідки визнання боржника банкрутом

1. З дня ухвали господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури:

господарська діяльність банкрута завершується закінченням технологічного циклу з виготовлення продукції у разі можливості її продажу, крім укладення та виконання договорів, що мають на меті захист майна банкрута або забезпечення його збереження (підтримання) у належному стані, договорів оренди майна, яке тимчасово не використовується, на період до його продажу у процедурі ліквідації тощо;

строк виконання всіх грошових зобов'язань банкрута вважається таким, що настав;

у банкрута не виникає жодних додаткових зобов'язань, у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури;

припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших економічних санкцій за всіма видами заборгованості банкрута;

відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними чи становити комерційну таємницю;

продаж майна банкрута допускається в порядку, передбаченому цим Кодексом; скасовуються арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, та інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається;

припиняються повноваження органів управління банкрута щодо управління банкрутом та розпорядження його майном, якщо цього не було зроблено раніше, члени виконавчого органу (керівник) банкрута звільняються з роботи у зв'язку з банкрутством підприємства, а також припиняються повноваження власника (органу, уповноваженого управляти майном) майна банкрута.

2. Протягом 15 днів з дня призначення ліквідатора відповідні посадові особи банкрута зобов'язані передати бухгалтерську та іншу документацію, печатки і штампи, матеріальні та інші цінності банкрута ліквідатору. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків відповідні посадові особи банкрута несуть зобов'язання щодо відшкодування збитків, завданих таким ухиленням. Ліквідатор має право замовити виготовлення дублікатів печатки та штампів у разі їх втрати.

3. З метою виявлення кредиторів з вимогами за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, господарський суд здійснює офіційне оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури на офіційному веб-порталі судової влади України.

4. Повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури має містити:
найменування та інші реквізити боржника, визнаного банкрутом;

<p>найменування та інші реквізити боржника, визнаного банкрутом; найменування господарського суду, у провадженні якого знаходиться справа про банкрутство; дату ухвалення господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури; відомості про ліквідатора.</p> <p>5. Заява з вимогами поточного кредитора має відповідати вимогам, встановленим частиною третьою статті 45 цього Кодексу. До заяви з вимогами поточного кредитора застосовуються положення статті 46 цього Кодексу.</p>	<p>найменування господарського суду, у провадженні якого знаходиться справа про банкрутство; дату ухвалення господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури; відомості про ліквідатора.</p> <p>5. Заява з вимогами поточного кредитора має відповідати вимогам, встановленим частиною третьою статті 45 цього Кодексу. До заяви з вимогами поточного кредитора застосовуються положення статті 46 цього Кодексу.</p> <p>6. Постанова про визнання боржника банкрутом є підставою для скасування всіх арештів та інших обмежень щодо майна такого боржника (крім тих, які застосовано у кримінальному провадженні) та вчинення відповідних реєстраційних дій.</p>
<p>Стаття 62. Ліквідаційна маса</p> <p>7. Майно, щодо якого боржник є користувачем, балансоутримувачем або зберігачем, повертається його власнику відповідно до закону або договору.</p>	<p>Стаття 62. Ліквідаційна маса</p> <p>7. Майно, щодо якого боржник є користувачем (за умови, що право користування не може бути відчужено згідно із законом або договором), балансоутримувачем або зберігачем, повертається його власнику відповідно до закону або договору.</p>
<p>Стаття 64. Черговість задоволення вимог кредиторів</p> <p>1. Кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цим Кодексом. При цьому:</p> <p>1) у першу чергу задовольняються:</p> <p>вимоги щодо виплати заборгованості з оплати за виконані роботи та/або надані послуги, а також інші кошти, належні гіг-спеціалістам за гіг-контрактами, укладеними згідно із Законом України "Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні", та нараховані на ці суми страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;</p> <p>вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати працюючим та звільненим працівникам банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, які направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, які направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідна допомога, належна працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин, та нараховані на ці суми страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі</p>	<p>Стаття 64. Черговість задоволення вимог кредиторів</p> <p>1. Кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цим Кодексом. При цьому:</p> <p>1) у першу чергу задовольняються:</p> <p>вимоги щодо виплати заборгованості з оплати за виконані роботи та/або надані послуги, а також інші кошти, належні гіг-спеціалістам за гіг-контрактами, укладеними згідно із Законом України "Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні", та нараховані на ці суми страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;</p> <p>вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати працюючим та звільненим працівникам банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, які направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, які направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідна допомога, належна працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин, та нараховані на ці суми страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі відшкодування</p>

<p>відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі; вимоги щодо виплати заборгованості із компенсації збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини, постановлених проти України; вимоги кредиторів за договорами страхування; витрати, пов'язані з провадженням у справі про банкрутство в господарському суді; витрати кредиторів на проведення аудиту, якщо аудит проводився за рішенням господарського суду за рахунок їхніх коштів; 2) у другу чергу задовольняються: вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платежів, у тому числі до Фонду соціального страхування України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, зобов'язань із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, крім вимог, задоволених позачергово, з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування України, а також вимоги громадян - довіртелів (вкладників) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довіртелів (вкладників); 3) у третю чергу задовольняються: вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів); вимоги центрального органу виконавчої влади, що здійснює управління державним резервом; 4) у четверту чергу задовольняються вимоги кредиторів, не забезпечені заставою; 5) у п'яту чергу задовольняються вимоги щодо повернення внесків членів трудового колективу до статутного капіталу підприємства; 6) у шосту чергу задовольняються інші вимоги.</p>	<p>кредиту, отриманого на ці цілі; вимоги щодо виплати заборгованості із компенсації збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини, постановлених проти України; вимоги кредиторів за договорами страхування; витрати, пов'язані з провадженням у справі про банкрутство в господарському суді, які понесені і не сплачені до відкриття ліквідаційної процедури; витрати кредиторів на проведення аудиту, якщо аудит проводився за рішенням господарського суду за рахунок їхніх коштів; вимоги кредиторів за договорами залучення проміжного та/або нового фінансування у процедурі превентивної реструктуризації; 2) у другу чергу задовольняються: вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платежів, у тому числі до Фонду соціального страхування України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, зобов'язань із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, крім вимог, задоволених позачергово, з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування України, а також вимоги громадян - довіртелів (вкладників) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довіртелів (вкладників); 3) у третю чергу задовольняються: вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів); вимоги центрального органу виконавчої влади, що здійснює управління державним резервом; 4) у четверту чергу задовольняються вимоги кредиторів, не забезпечені заставою; 5) у п'яту чергу задовольняються вимоги щодо повернення внесків членів трудового колективу до статутного капіталу підприємства; 6) у шосту чергу задовольняються інші вимоги.</p>
<p>Стаття 65. Звіт ліквідатора</p> <p>2. Якщо за результатами ліквідаційної процедури після задоволення вимог кредиторів не залишилося майна або майно не виявлено чи відсутнє, господарський суд постановляє ухвалу про ліквідацію юридичної особи - банкрута. Копія цієї ухвали надсилається державному реєстратору для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи - банкрута, а також власнику майна.</p>	<p>Стаття 65. Звіт ліквідатора</p> <p>2. Якщо за результатами ліквідаційної процедури після задоволення вимог кредиторів не залишилося майна або майно не виявлено чи відсутнє, господарський суд постановляє ухвалу про припинення юридичної особи - банкрута. Копія цієї ухвали надсилається державному реєстратору для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи - банкрута, а також власнику майна.</p>
<p>Стаття 68. Продаж майна на аукціоні</p> <p>1. Продаж майна боржника на аукціоні відбувається в електронній торговій системі. Порядок функціонування електронної торгової системи, організації та проведення електронних аукціонів, визначення розміру, сплати, повернення гарантійних внесків та сплати винагороди операторів електронних майданчиків</p>	<p>Стаття 68. Продаж майна на аукціоні</p> <p>1. Продаж майна боржника на аукціоні відбувається в електронній торговій системі. Порядок функціонування електронної торгової системи, організації та проведення електронних аукціонів, визначення розміру, сплати, повернення гарантійних внесків та сплати винагороди операторів електронних майданчиків</p>

<p>затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Авторизованим електронним майданчиком є апаратно-програмний комплекс, авторизований у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. Порядок надання доступу авторизованих електронних майданчиків до електронної торгової системи та розмір плати за такий доступ встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>4. Замовником аукціону є арбітражний керуючий, призначений господарським судом у порядку, встановленому цим Кодексом.</p> <p>5. Замовнику та операторам авторизованих електронних майданчиків забороняється встановлювати вимоги, вчиняти дії чи виявляти бездіяльність, що будь-яким чином порушують рівність учасників аукціону або допускають їх дискримінацію. Усім учасникам аукціону, а також спостерігачам гарантується рівний доступ до будь-якої інформації про майно, виставлене для продажу, а також про хід підготовки та проведення аукціону.</p> <p>6. На аукціоні не може бути застосовано переважне право купівлі майна.</p> <p>7. Особливості продажу майна державних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у процедурі ліквідації боржника визначаються статтею 96 цього Кодексу.</p>	<p>затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Авторизованим електронним майданчиком є апаратно-програмний комплекс, авторизований у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. Порядок надання доступу авторизованих електронних майданчиків до електронної торгової системи та розмір плати за такий доступ встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>4. Замовником аукціону є арбітражний керуючий, призначений господарським судом у порядку, встановленому цим Кодексом.</p> <p>5. Замовнику та операторам авторизованих електронних майданчиків забороняється встановлювати вимоги, вчиняти дії чи виявляти бездіяльність, що будь-яким чином порушують рівність учасників аукціону або допускають їх дискримінацію. Усім учасникам аукціону, а також спостерігачам гарантується рівний доступ до будь-якої інформації про майно, виставлене для продажу, а також про хід підготовки та проведення аукціону.</p> <p>6. На аукціоні не може бути застосовано переважне право купівлі майна.</p> <p>7. Особливості продажу майна державних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у процедурі ліквідації боржника визначаються статтею 96 цього Кодексу.</p> <p>8. У разі якщо на майно банкрута до початку проведення аукціону накладено арешт чи інші обмеження щодо майна (крім тих, які застосовано у кримінальному провадженні), такий арешт чи обмеження, за умови зазначення про це в оголошенні про проведення аукціону, не є перешкодою для продажу майна банкрута на аукціоні, у тому числі не можуть мати наслідком зупинення, скасування чи інше переривання аукціону, а також визначення переможця аукціону та вчинення правочину з ним.</p>
<p>Стаття 77. Зміст оголошення про проведення аукціону</p> <p>1. Оголошення про проведення аукціону в електронній торговій системі повинно містити відомості про: майно, що продається, його характеристику та місцезнаходження; дату і час початку аукціону; початкову ціну та відомості про можливість її зниження на тому самому аукціоні; розмір гарантійного внеску; крок аукціону; продавця майна (найменування, місцезнаходження, засоби зв'язку);</p>	<p>Стаття 77. Зміст оголошення про проведення аукціону</p> <p>1. Оголошення про проведення аукціону в електронній торговій системі повинно містити відомості про: майно, що продається, його характеристику та місцезнаходження, арешти або інші обмеження щодо майна (за наявності); дату і час початку аукціону; початкову ціну та відомості про можливість її зниження на тому самому аукціоні; розмір гарантійного внеску, який становить 10 відсотків початкової ціни (20 відсотків початкової ціни – для нового аукціону у разі, якщо попередній аукціон визнаний таким, що не відбувся, відповідно до частини першої</p>

<p>строк і час подання заявок на участь в аукціоні; порядок передачі (відвантаження) рухомого майна, якщо воно є предметом аукціону; замовника аукціону (ім'я, місцезнаходження, засоби зв'язку); спосіб отримання додаткової інформації про проведення аукціону; можливість надання переможцю податкової накладної.</p>	<p>статті 86 цього Кодексу); крок аукціону; продавця майна (найменування, місцезнаходження, засоби зв'язку); строк і час подання заявок на участь в аукціоні; порядок передачі (відвантаження) рухомого майна, якщо воно є предметом аукціону; замовника аукціону (ім'я, місцезнаходження, засоби зв'язку); спосіб отримання додаткової інформації про проведення аукціону; можливість надання переможцю податкової накладної.</p>
<p>Стаття 78. Порядок проведення аукціону</p> <p>1. Державному органу з питань банкрутства, адміністратору електронної торгової системи, замовнику та оператору авторизованого електронного майданчика заборонено вчиняти дії, спрямовані на надання іншим особам відомостей про учасників аукціону, до моменту завершення аукціону та опублікування таких відомостей електронною торговою системою.</p> <p>2. Переможцем аукціону є учасник, який запропонував найвищу ціну на час закінчення аукціону.</p>	<p>Стаття 78. Порядок проведення аукціону</p> <p>1. Державному органу з питань банкрутства, адміністратору електронної торгової системи, замовнику та оператору авторизованого електронного майданчика заборонено вчиняти дії, спрямовані на надання іншим особам відомостей про учасників аукціону, до моменту завершення аукціону та опублікування таких відомостей електронною торговою системою.</p> <p>2. Переможцем аукціону є учасник, який запропонував найвищу ціну на час закінчення аукціону, або учасник, який запропонував наступну за величиною ціну у випадку, передбаченому частиною першою статті 86 цього Кодексу .</p>
<p>Стаття 84. Повернення гарантійних внесків, сплаченої ціни та стягнення штрафу</p> <p>1. Гарантійні внески учасників аукціону підлягають поверненню протягом трьох робочих днів з дня закінчення аукціону, крім випадків, передбачених частинами другою і третьою цієї статті.</p> <p>2. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, зменшений на розмір винагороди оператора авторизованого електронного майданчика, зараховується до ціни, що підлягає сплаті на рахунок боржника.</p> <p>3. Гарантійний внесок не підлягає поверненню у разі, якщо аукціон закінчився без визначення переможця (крім випадків виявлення недоліків майна, не зазначених в оголошенні про проведення аукціону), а також переможцю аукціону, якщо він не виконав обов'язку щодо сплати ціни відповідно до вимог цього Кодексу. Такі гарантійні внески (за вирахуванням винагороди оператора авторизованого електронного майданчика з гарантійного внеску переможця) перераховуються боржнику протягом трьох робочих днів з дня закінчення аукціону без визначення переможця чи протягом трьох робочих днів з дня визнання аукціону таким, що не відбувся.</p> <p>4. Оператор авторизованого електронного майданчика, який не повернув гарантійного внеску у встановлений строк, сплачує пеню в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України від суми боргу за період прострочення.</p>	<p>Стаття 84. Повернення гарантійних внесків, сплаченої ціни та стягнення штрафу</p> <p>1. Гарантійні внески учасників аукціону підлягають поверненню протягом трьох робочих днів з дня закінчення аукціону, крім випадків, передбачених частинами другою і третьою цієї статті. Учаснику, який запропонував наступну за величиною ціну після переможця, гарантійний внесок повертається у порядку, строки та на умовах, визначених порядком функціонування електронної торгової системи.</p> <p>2. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, зменшений на розмір винагороди оператора авторизованого електронного майданчика, зараховується до ціни, що підлягає сплаті на рахунок боржника.</p> <p>3. Гарантійний внесок не підлягає поверненню (крім випадків виявлення недоліків майна, не зазначених в оголошенні про проведення аукціону) у разі, якщо: 1) аукціон закінчився без визначення переможця; 2) переможець аукціону відмовився від придбання майна. Такі гарантійні внески (за вирахуванням винагороди оператора авторизованого електронного майданчика з гарантійного внеску переможця) є штрафом та перераховуються боржнику протягом трьох робочих днів з дня закінчення аукціону без визначення переможця чи визнання переможця аукціону таким, що відмовився від придбання майна. Обсяг відповідальності учасників аукціону (штрафу) обмежується розміром</p>

	<p>гарантійного внеску.</p> <p>4. Переможець аукціону вважається таким, що відмовився від придбання майна, у разі якщо переможець аукціону у встановлені цим Кодексом строки:</p> <p>1) не вніс належної до сплати суми; 2) не підписав протокол про проведення аукціону; 3) не підписав акт про придбання майна на аукціоні.</p> <p>5. Оператор авторизованого електронного майданчика, який не повернув гарантійного внеску у встановлений строк, сплачує пеню в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України від суми боргу за період прострочення.</p>
<p>Стаття 86. Розірвання правочину у разі невиконання обов'язку із сплати ціни</p> <p>1. Якщо у встановлений строк переможець аукціону не вніс належної до сплати суми, аукціон вважається таким, що не відбувся, а переможець аукціону втрачає гарантійний внесок.</p> <p>2. Замовник зобов'язаний надати відомості про визнання аукціону таким, що не відбувся, для їх внесення до відомостей про проведення аукціону в електронній торговій системі та на веб-сайтах авторизованих електронних майданчиків не пізніше ніж через три дні після визнання аукціону таким, що не відбувся, та в той самий строк повідомити про це переможця аукціону і власника майна. Авторизовані електронні майданчики автоматично надсилають цю інформацію учасникам аукціону.</p> <p>3. Після визнання аукціону таким, що не відбувся, замовник зобов'язаний протягом 10 робочих днів оголосити про проведення нового аукціону. Авторизовані електронні майданчики автоматично надсилають цю інформацію всім учасникам попереднього аукціону.</p>	<p>Стаття 86. Розірвання правочину у разі визнання аукціону таким, що не відбувся</p> <p>1. У разі якщо переможець аукціону відмовився від придбання майна, електронною торговою системою автоматично формується та оприлюднюється новий протокол про проведення аукціону з визначенням переможцем аукціону учасника, який запропонував наступну за величиною ціну. Якщо переможець аукціону, визначений відповідно до абзацу першого цієї частини, відмовився від придбання майна або аукціон завершився без визначення переможця, аукціон вважається таким, що не відбувся.</p> <p>2. Замовник зобов'язаний надати відомості про визнання аукціону таким, що не відбувся, для їх внесення до відомостей про проведення аукціону в електронній торговій системі та на веб-сайтах авторизованих електронних майданчиків не пізніше ніж через три дні після визнання аукціону таким, що не відбувся, та в той самий строк повідомити про це переможця аукціону і власника майна. Авторизовані електронні майданчики автоматично надсилають цю інформацію учасникам аукціону.</p> <p>3. Після визнання аукціону таким, що не відбувся, замовник зобов'язаний протягом 10 робочих днів оголосити про проведення нового аукціону. Авторизовані електронні майданчики автоматично надсилають цю інформацію всім учасникам попереднього аукціону.</p>
<p>Стаття 92. Особливості банкрутства страховиків</p> <p>3. Санація страховика до відкриття провадження у справі про банкрутство не допускається.</p>	<p>Стаття 92. Особливості банкрутства страховиків</p> <p>3. Процедура превентивної реструктуризації страховика не допускається.</p>

<p>Стаття 93⁻³. Особливості банкрутства кредитних спілок</p> <p>4. Санація кредитної спілки до відкриття провадження у справі про банкрутство не допускається.</p>	<p>Стаття 93⁻³. Особливості банкрутства кредитних спілок</p> <p>4. Процедура превентивної реструктуризації кредитної спілки не допускається.</p>
<p>Стаття 115. Підстави для відкриття провадження у справі про неплатоспроможність</p> <p>2. Боржник має право звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність у разі, якщо:</p> <p>2) боржник припинив погашення кредитів чи здійснення інших планових платежів у розмірі більше 50 відсотків місячних платежів за кожним з кредитних та інших зобов'язань упродовж двох місяців;</p> <p>3) у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернено стягнення, а здійснені виконавцем відповідно до Закону України "Про виконавче провадження" заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними;</p> <p>4) існують інші обставини, які підтверджують, що найближчим часом боржник не зможе виконати грошові зобов'язання чи здійснювати звичайні поточні платежі (загроза неплатоспроможності).</p>	<p>Стаття 115. Підстави для відкриття провадження у справі про неплатоспроможність</p> <p>2. Боржник має право звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність у разі, якщо:</p> <p>2) боржник припинив погашення кредитів чи здійснення інших планових платежів у розмірі більше 50 відсотків місячних платежів за кожним з кредитних та інших зобов'язань упродовж двох місяців;</p> <p>3) у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернено стягнення, а здійснені виконавцем відповідно до Закону України "Про виконавче провадження" заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними;</p> <p>4) наявні ознаки загрози неплатоспроможності.</p>
<p>Стаття 121. Мораторій на задоволення вимог кредиторів</p> <p>2. Протягом дії мораторію на задоволення вимог кредиторів:</p> <p>1) зупиняється виконання боржником грошових зобов'язань, у тому числі зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), термін виконання яких настав до відкриття провадження у справі про неплатоспроможність;</p> <p>2) зупиняється стягнення з боржника за всіма виконавчими документами, крім виконавчих документів за вимогами про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, а також крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум, у тому числі одержаних від продажу майна боржника, або перебування майна на стадії продажу з моменту оприлюднення інформації про продаж, а також у разі виконання рішень у немайнових спорах;</p> <p>3) не нараховується неустойка (штраф, пеня), не застосовуються інші фінансові санкції за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань із задоволення вимог, на які поширюється мораторій;</p> <p>4) зупиняється перебіг позовної давності щодо вимог до боржника;</p> <p>5) не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань боржника.</p> <p>5. Дія мораторію припиняється з дня закриття провадження у справі про неплатоспроможність.</p> <p>Дія мораторію щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів за рахунок</p>	<p>Стаття 121. Мораторій на задоволення вимог кредиторів</p> <p>2. Протягом дії мораторію на задоволення вимог кредиторів:</p> <p>1) зупиняється виконання боржником грошових зобов'язань, у тому числі зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), термін виконання яких настав до відкриття провадження у справі про неплатоспроможність;</p> <p>2) зупиняється стягнення з боржника за всіма виконавчими документами, крім виконавчих документів за вимогами про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, а також крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум, у тому числі одержаних від продажу майна боржника або перебування майна боржника, яке є предметом забезпечення, на стадії продажу з моменту оприлюднення інформації про продаж, а також у разі виконання рішень у немайнових спорах;</p> <p>3) не нараховується неустойка (штраф, пеня), не застосовуються інші фінансові санкції за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань із задоволення вимог, на які поширюється мораторій;</p> <p>4) зупиняється перебіг позовної давності щодо вимог до боржника;</p> <p>5) не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань боржника.</p> <p>5. Дія мораторію припиняється з дня закриття провадження у справі про неплатоспроможність.</p> <p>Дія мораторію щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів за</p>

<p>майна боржника, яке є предметом забезпечення, припиняється після спливу 120 днів з дня відкриття провадження у справі про неплатоспроможність, якщо господарський суд протягом цього часу не ухвалив постанову про визнання боржника банкрутом або постановив ухвалу про затвердження плану реструктуризації боргів.</p>	<p>рахунок майна боржника, що є предметом забезпечення, припиняється автоматично та забезпечений кредитор отримує право звернути стягнення на предмет забезпечення, у тому числі поза межами справи про банкрутство, після спливу 120 днів з дня відкриття провадження у справі про неплатоспроможність, якщо господарський суд протягом цього часу не ухвалив постанову про визнання боржника банкрутом або постановив ухвалу про затвердження плану реструктуризації боргів або ухвалу про продовження строку дії мораторію щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів.</p> <p>Господарський суд за клопотанням розпорядника майна, кредиторів або боржника до завершення строку дії мораторію, передбаченого цією частиною, може продовжити строк дії мораторію щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів, якщо: план реструктуризації розробляється і має перспективи бути затвердженим судом та майно, яке є предметом забезпечення, може бути задіяне у виконанні плану реструктуризації; вартість майна, яке є предметом забезпечення, значно перевищує розмір вимог забезпеченого кредитора; наявні інші підстави, які свідчать, що продаж майна, яке є предметом забезпечення, окремо від іншого майна боржника матиме наслідком значне зниження вартості майна, яке не є предметом забезпечення. Про продовження строку дії мораторію щодо задоволення забезпечених вимог кредиторів господарський суд постановляє ухвалу.</p>
<p>Стаття 131. Майно боржника у процедурі погашення боргів боржника</p> <p>4. З моменту визнання боржника банкрутом розпорядження усіма правами щодо майна, включеного до складу ліквідаційної маси, здійснює керуючий реалізацією від імені боржника.</p> <p>5. З моменту визнання боржника банкрутом і до винесення судового рішення про закриття процедури банкрутства реєстрація переходу права власності від/до боржника та обтяжень майна боржника, включаючи нерухоме майно і цінні папери, що існують в бездокументарній формі, відбувається виключно на підставі заяви керуючого реалізацією.</p>	<p>Стаття 131. Майно боржника у процедурі погашення боргів боржника</p> <p>4. З моменту визнання боржника банкрутом: розпорядження усіма правами щодо майна, включеного до складу ліквідаційної маси, здійснює керуючий реалізацією від імені боржника; скасовуються арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, та інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається.</p> <p>5. З моменту визнання боржника банкрутом і до винесення судового рішення про закриття процедури банкрутства реєстрація переходу права власності від/до боржника та обтяжень майна боржника, включаючи нерухоме майно і цінні папери, що існують в бездокументарній формі, відбувається виключно на підставі заяви керуючого реалізацією.</p> <p>Постанова про визнання боржника банкрутом є підставою для скасування всіх арештів та інших обмежень щодо розпорядження майном такого боржника (крім тих, які застосовано у кримінальному провадженні) та вчинення відповідних реєстраційних дій.</p>

Розділ "Прикінцеві та перехідні положення" доповнено пунктом 4² такого змісту:

4². Установити, що процедури санації до відкриття провадження у справі про банкрутство, розпочаті до дня введення в дію Закону України "Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо імплементації Директиви Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу 2019/1023 та запровадження процедур превентивної реструктуризації", здійснюються відповідно до положень цього Кодексу в редакції, що діяла до введення в дію зазначеного Закону.

Положення цього Кодексу в редакції згідно із Законом України "Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо імплементації Директиви Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу 2019/1023 та запровадження процедур превентивної реструктуризації" застосовуються господарськими судами під час розгляду справ про банкрутство, провадження в яких відкрито до набрання чинності цим Законом.

До приведення положень Податкового кодексу України у відповідність із цим Кодексом в редакції згідно із Законом України "Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо імплементації Директиви Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу 2019/1023 та запровадження процедур превентивної реструктуризації" для цілей оподаткування під планом санації розуміється план санації, затверджений господарським судом у справі про банкрутство, план реструктуризації боргів боржника у справі про неплатоспроможність фізичної особи, план санації до відкриття провадження у справі про банкрутство та план превентивної реструктуризації.

У тексті Кодексу слова "протокол про проведення аукціону" в усіх відмінках і числах замінити словами "протокол про результати аукціону" у відповідному відмінку і числі.

Закон України «Про судовий збір»

Стаття 4. Розміри ставок судового збору

2. За подання до господарського суду:

8) заяви про затвердження плану санації, реструктуризації до відкриття провадження у справі про банкрутство – 2 розміри прожиткового мінімуму для працездатних осіб

Стаття 4. Розміри ставок судового збору

2. За подання до господарського суду:

8) заяви про відкриття процедури превентивної реструктуризації – 2 розміри прожиткового мінімуму для працездатних осіб

Закон України «Про виконавче провадження»

Стаття 34. Зупинення вчинення виконавчих дій

1. Виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій у разі:

8) затвердження плану санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) якщо стягувач включений до плану санації;

Стаття 34. Зупинення вчинення виконавчих дій

1. Виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій у разі:

8) застосування господарським судом у межах процедури превентивної реструктуризації заходів захисту боржника, якщо відповідно до закону на вимогу стягувача розповсюджується дія таких заходів;